

NEDERLANDS BESTE REGISSEUR: **NANOUK LEOPOLD**

POLITIEK POPULAIR
Jong zijn en kiezen voor
de politiek

**V
e
w
f
o
r
d**

De Concurrentie

Profielen kijkt over de heg bij collega-hogeschool- en universiteitsbladen.

Hogeschool Utrecht – Trajectum Zonder inschrijving toch in het buitenland studeren

Vanaf september 2007 is er geen belemmering meer om in het buitenland te studeren zonder ingeschreven te staan bij een Nederlandse hogeschool of universiteit. Je kunt dan met een beurs studeren in landen die deelnemen aan het Bologna Proces, voornamelijk Europese landen. Voor studenten die interesse hebben in studeren in het buitenland, is de Europass (www.europass.nl) een leuke tip. Daarmee kun je volgens een vaste norm binnen Europa je cv vastleggen en je kennis en vaardigheden vergelijken met die van andere Europeanen.

Leidse Universiteit – Mare Studenten vallen buiten de boot

Na tien jaar bier bezorgd te hebben bij honderd studentenhuizen in Leiden, gooit Heineken het roer om. Het studentikoze imago sluit niet meer aan bij de nieuwe marketingstrategie. Bovendien werd het bezorgen en ophalen van de kratten ook gewoon te duur. De Hollandse biergigant bezorgde in negen steden in Nederland.

InHolland- Indruk Allochtonen willen niet vertroeteld worden

Uit onderzoek van bureau Intelligence Group blijkt dat allochtonen bij een baan geen voorrang willen op basis van hun afkomst, maar juist beoordeeld willen worden op hun kwaliteiten. Hbo-studenten zoeken veelal via de 'verkeerde' weg een baan, zoals via uitzendbureaus en het CWI. Deze kanalen bieden voornamelijk mbo-banen aan. Daarentegen speuren werkgevers naar allochtone hbo'ers via studenten- of studieverenigingen. Allochtone academici zijn wel op deze manier te vinden, maar hbo'ers zijn meestal niet aangesloten bij een studenten- of studievereniging.

TU Delft- TU Delta Innovatief jasje voor de laptop

Laptops worden als mobiel gebruiksvoorwerp steeds populairder. Dit handige ding meenemen is niet altijd even fijn met dieven op de loer. Nu hebben twee afgestudeerden een nieuw jasje bedacht voor de laptop dat vrij onherkenbaar is en beschadiging tegengaat, de 'lapbox'(www.lapbox.com). De tas is licht in gewicht, biedt ondersteuning op schoot en werkt comfortabeler door een verhogingsstandaard.

RH

Welles-nietes

klacht van student *communication and multimedia design* tegen

directeur opleiding *communication and multimedia design*
uitspraak college van beroep
GEGROND

Onvoldoende onderwijs, te weinig lessen en soms zelfs geen les. Dat was het grootste bezwaar van de student tegen zijn negatief bindend studieadvies (bsa). De student stelt dat de regels uit de studiegids niet zijn nagekomen, dat de keuzemodules steeds vol waren zodat hij hiervoor geen punten kón halen, dat er geen studieloopbaancoaching heeft plaatsgevonden en dat zijn mentor geen goede begeleiding heeft gegeven. Hij heeft geen individueel gesprek gehad in de lente en nooit een officiële waarschuwing gekregen toen de studieresultaten achterbleven. Hij is wel gehoord. De student vindt dat de school de negatieve resultaten te laat bekend heeft gemaakt, dat hij nu niet meer aan een andere opleiding kan beginnen en financieel gedupeerd is. De opleiding blijft bij het besluit tot een negatief bsa: De student heeft te weinig studiepunten gehaald en de vakken genoemd in de studiegids zijn gegeven, al geeft men toe dat er enige lesuitval is geweest. De mentor heeft wel begeleiding verzorgd, maar is enige malen wegens ziekte afwezig geweest. De student is duidelijk, schriftelijk en telefonisch, geïnformeerd over zijn resultaten.

Het college van beroep toetst aan de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) en het studentenstatuut van de HR en stelt dat het negatief studieadvies correct en op tijd is uitgebracht. Bovendien is de student in de gelegenheid gesteld gehoord te worden en dit heeft ook plaatsgevonden. Verder staat vast dat de student onvoldoende punten heeft gehaald. Maar: een officiële waarschuwing is niet gegeven en dat had volgens de regels wel moeten. Alleen al op deze grond, alhoewel het college stelt dat zowel de opleiding als de student op onderdelen in gebreke zijn gebleven, moet het college het beroep gegrond verklaren. Tot slot meldt het college niet bevoegd te zijn om te oordelen over (financiële) compensatie.

DvN

Waar werk je?

Als postbode in de provincie Zeeland. Daar ben ik opgegroeid. Op vrijdag en zaterdag breng ik de post rond met de fiets of soms lopend, dat hangt er een beetje van af.

Hoe bevalt je werk?

Het is heel leuk werk. Ik ben er via mijn familie ingerold. Iedereen uit mijn familie werkt bij de post.

Draagt je baantje iets bij aan je opleiding en toekomstige carrière?

Niet echt. Als postbode heb je wel eens met mensen te maken. Ze maken een praatje met je over het weer of ze vragen de weg aan je, dat soort dingen. Ik vind het dan vooral belangrijk om vriendelijk te zijn.

Hoe lang doe je dit werk al?

Sinds januari 2004. Al bijna twee jaar. Daarvoor heb ik een krantenwijk gehad en als caissière in een supermarkt gewerkt.

Tessa Dekker (22) Oriënterende propedeuse gedrag en maatschappij d'r bij KLUSSEN

Hoeveel uur werk je?

Ongeveer tien uur in de week. De meeste uren maak ik op zaterdag, dan werk ik al gauw acht uur op een dag.

Wat verdien je?

Per maand meestal 400 euro. Het varieert nog wel eens, afhankelijk van het aantal uren dat ik gewerkt heb.

Waar geef je je geld aan uit?

Ik woon op mezelf dus het meeste geld dat ik verdien, gaat op aan mijn huur en ziektekostenverzekering. Verder zijn de studieboeken ook een dure uitgave.

RH

Kun je ervan rondkomen?

Met de studiefinanciering erbij kan ik goed rondkomen. Sowieso geef ik niet veel geld uit. Ik spaar veel en ik hou absoluut niet van stappen: Ik drink niet en vind die sigarettenlucht echt heel vies.

Wat wordt straks je eerste grote aanschaf als je een vet hbo- salaris hebt?

Een auto, maar dan moet ik wel eerst een rijbewijs hebben. Tja... ik denk dus dat het een rijbewijs wordt.

Wiebenjijdan?

BUDI LOONEN (23)

Vierdejaars art direction, WdKA

Budi Loonen (23) is geboren in Indonesië maar heeft door zijn Brabantse opvoeding het carnavalsgevoel van jongs af meegekregen. Het begon bij de viering op school en eindigde met lid worden van een carnavalsvereniging. De fascinatie voor de mooie praalwagens heeft hem doen besluiten zich op te geven voor een carnavalsvereniging. Budi is nu al jaren lid van carnavalsvereniging De Tappers.

Laatste ontvangen sms'je

Van een goede vriendin. Zij vroeg of ik met haar mee wilde als date naar een feest van haar vrienden. Die organiseren een vriendenavond en ik mag dat ook eens meemaken. Ze vroeg me in het sms'je of ik daar zin in had en dat zij er al naar uitkeek om met mij dat feest te gaan vieren.

Trots op... Mijn voetbalclub NAC Breda. Ik ga er al mijn hele leven heen.

Hekel aan... Mensen die liegen... in het algemeen.

Vijf jaar geleden... Begon ik met autorijlessen. Ik zie zo weer die eerste les voor me. Gelukkig heb ik mijn rijbewijs in twee keer gehaald.

Dagje ruilen met...

Pierre van Hooijdonk. Hij is een talentvolle voetbalspits met veel ervaring. Bovendien is hij nog steeds zichzelf en dat spreekt me aan. Ondanks dat hij bij buitenlandse clubs gespeeld heeft, is hij toch weer teruggekomen bij NAC.

In het weekend... Het weekend draait voornamelijk om stappen, vooral op vrijdag en zaterdag. Dan ga ik uit in Breda of België. Vrijdag ga ik altijd judoën. Na afloop drink ik nog een biertje in de kantine. Later op de avond ga ik poolen of op stap met vrienden. Zaterdags werk ik bij mijn ouders in de plantenkwekerij en ga ik 's avonds wederom stappen. Op zondag ben ik een beetje aan het klooiën: tv kijken en thuis rondhangen.

Geleerd op de HR... Ik heb me vooral de Rotterdamse mentaliteit aangeleerd. Rotterdammers zijn veel directer dan Brabanders en dat spreekt me enorm aan. Brabanders zijn gewoon niet zo direct en dat werkt in de praktijk heel moeilijk.

Boek... *Vloek van het oerwoud*, de Nederlandse vertaling van het Engelse schrijversduo Preston & Child. De Engelse titel is *The Relic*. Het boek gaat over de evolutietheorie en bevat thrillerachtige elementen waardoor het mij van begin tot eind heeft geboeid.

Film... De Blues Brothers. Maar dan wel het eerste deel.

cd... *Kilomeaters* van Rowwen Hèze, lekkere Limburgse volksmuziek.

Verslaving... Computers en gamen, dat doe ik elke dag toch wel twee à drie uur.

Ooit... Wil ik een zeer succesvol reclamebureau opzetten. Waarschijnlijk in Amsterdam omdat alle reclamebureaus aan de top zich daar bevinden.

RH

MSN'EN: CATEGORIE 'NIET URGENT'

Alweer te laat begonnen met het leren van je tentamen? Je kunt er iets aan doen als je de principes van *timemanagement* opvolgt. Het gelijknamige keuzevak wordt vaak aangeboden en mag ook niet klagen over populariteit.

'Antwoord in alle eerlijkheid', verzoekt docent Anja Melkert de studenten van het keuzevak *timemanagement*. Uit weekblad *Intermediair* heeft ze een testje gekopieerd over het onderwerp uitstellen. Bij stellingen als 'Ik ben vaak bezig met dingen die ik al veel eerder had moeten doen', moet je aangeven in hoeverre het op jou van toepassing is. Twee van de ruim twintig aanwezigen blijken 'bijzonder punctueel' en een van de studenten is het

tegenovergestelde, een deadlinesurfer. 'Ja, ik stel altijd veel uit', beaamt ze. 'Ik doe alles op het laatste moment.'

Timemanagement wordt ook wel zelfmanagement genoemd, geeft Melkert aan. Het is het onderwerp van vandaag. Want: de tijd kun je niet sturen, jezelf wel. Voor zover je niet afhankelijk bent van werktijden of je collegerooster, kun je het beste rekening houden met je eigen *primetime*, betoogt de docente. Ofwel tentamens leren op tijdstippen dat jij op je best bent.

De verschillende oefeningen tijdens het college confronteren de studenten met hun eigen, vaak inefficiënte manier van met tijd omgaan. Sporten kan energie opleveren en een projectvergadering kost veel tijd maar is wel nodig voor je studieresultaat.

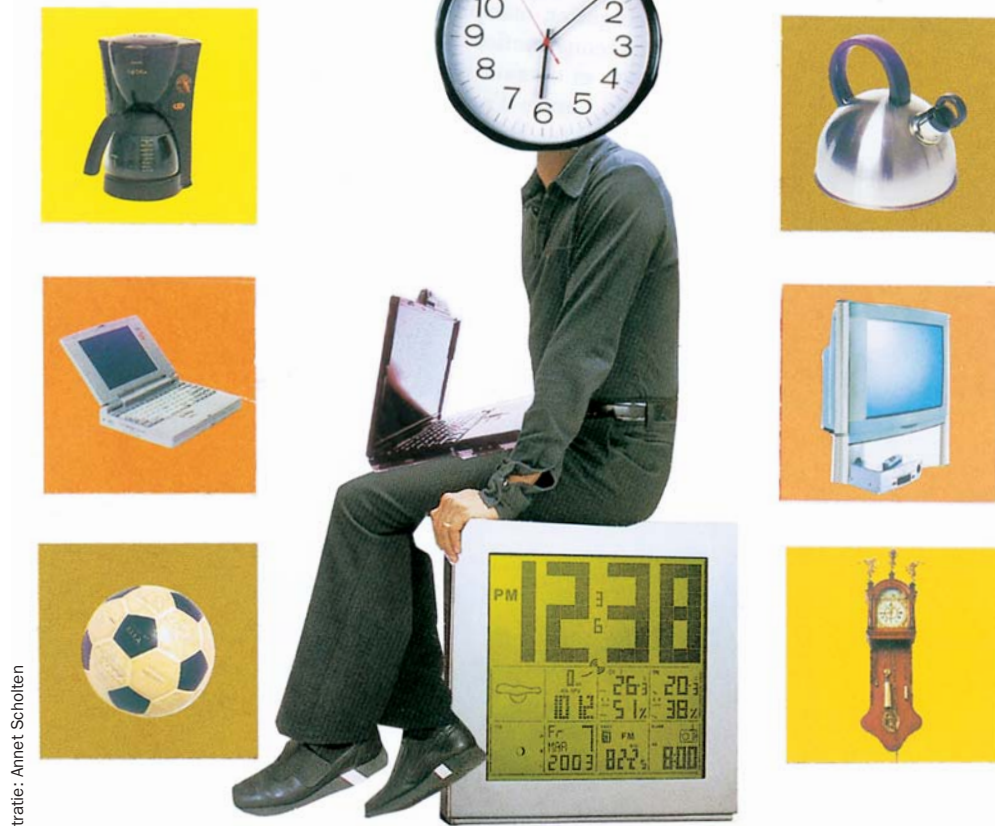
Maar msn'en? In de meeste gevallen een tijdverspilling, meent Melkert en weten ook haar studenten. Deze manier van communiceren komt dan ook herhaaldelijk aan bod. 'Ik deed het al niet zoveel. Je weet dat het gezellig is, maar het kost tijd en je hebt er niks aan', aldus Diederik Tibosch, student logistiek en technische vervoerkunde. Het valt duidelijk in de categorie 'niet belangrijk-niet urgent', weet ook Peter van Groningen, student financial services management.

Als je voor jezelf bepaalt hoe belangrijk en urgent een bepaalde activiteit is, kun je beter en efficiënter je tijd indelen, weet Melkert die er vervolgens weer een oefeningetje tegenaan gooit. Iedere student moet een indeling maken van een bepaalde dag en erbij de belangrijkheid en urgentie van elke activiteit benoemen. In de 'niet-niet'-categorie zien we uiteraard msn weer terug, maar ook Playstation, tv en winkelen worden door de studenten genoemd. Of vorige studenten de technieken die ze hebben geleerd bij het keuzevak ook daadwerkelijk in de praktijk hebben gebracht, weet Melkert niet goed. 'In theorie weten mensen het wel, maar het is heel menselijk om je er niet aan te houden.'

Daniel Eusebio is overigens wel van plan zijn 'planningstechnieken aan te scherpen', vertelt de student communicatie & multimedia design. 'Ik ga beginnen aan het maken van een 3D-animatie en dat is een behoorlijke onderneming. Het duurt een jaar en dat vergt dus planning.'

Aan Melkerts college zal het niet liggen; haar prettige en interactieve manier van lesgeven en vooral de oefeningen houden je duidelijk bij de les.

JvN

Illustratie: Annet Scholten

foto: Levien Willemse

Denise van Heumen (Eerstejaars PABO)

Zeuren over moslims

Ik ben dat negatieve gezeur over moslims meer dan zat.

Uitspraken zoals bijvoorbeeld Marco Pastors deed, vind ik niet correct. Niet moslims, nee extremisten verschuilen zich achter hun geloof. Studenten leren dat deze manier van generaliseren verkeerd is. Ik snap dan ook niet waarom deze man dat niet begrijpt. Ik was laatst aan het chatten met een Amsterdammer. Het gesprek ging over films en tijdens de sessie werd de toon iets persoonlijker. Hij vertelde dat hij Koerdisch is, maar zei er nadrukkelijk bij dat hij geen moslim is. Huh? Ik vroeg hem waarom hij dat zo benadrukte. 'Omdat het mensen afschrikt', antwoordde hij. 'Nou nee hoor', dacht en zei ik. Ik voelde mij direct schuldig ten opzichte van de hele moslimgemeenschap. Religies zijn religies. Mensen zijn mensen. Ik vind het doodnormaal en heerlijk om in een multicultureel land te wonen.

Maar je hoort alleen maar negatief nieuws over allochtone mensen in Nederland. In de krant staat nooit: 'Autochtone man schiet zijn vrouw dood.' Nee, dan staat er gewoon: 'Man schiet zijn vrouw dood.' Maar is het een allochtone man, dan wordt er gezegd: 'Marokkaanse man schiet zijn vrouw dood.' Waarom, het is gewoon een man! Je leest of hoort zelden over positieve zaken in de krant over multiculturele onderwerpen. Zoals over de vele allochtone studenten op deze hogeschool. Bij mij op de middelbare school zat een jongen die pas vier à vijf jaar in Nederland woonde. Hij was beter in Nederlands dan de gehele havo en daar ben ik stiekem een beetje trots op. Ik weet dat hij ook studeert aan de HR en vast en zeker een succesvolle zakenman wordt. Als er geen hemel, hel of geloof bestond, dan hadden mensen vast wel wat anders om over te zeuren.

foto: Scapino

Swingen op spitzzen

Vier verschillende choreografen brengen voor Scapino ieder een ballet op het podium. Waar de een moderne media niet schuwt, houdt de andere choreograaf het bij Bach en zeven dansers. De rode draad is tijd: twintig minuten mag het duren, en niet langer.

Rotterdam dansstad; het is niet de eerste associatie die je bij de stad Rotterdam hebt. De Maasstad staat eerder bekend om moderne architectuur en *urban culture*. Maar toch telt de stad zo'n zes bekende gezelschappen, waarvan Scapino Ballet het meest bekend is. Het in 1945 opgerichte stadsgezelschap van Rotterdam reist ook het meest en brengt de meeste voorstellingen naar de schouwburg. Binnenkort staat Scapino op de planken met het vierluik *Fo(4)r*. 'Het idee was om één programma te maken met vier verschillende choreografen', vertelt Scapino's artistiek leider en choreograaf Ed Wubbe. 'Het aardige daaraan is de diversiteit die dan ontstaat. Want het zijn vier visies, vier stijlen. Wat de stukken aan elkaar

verbindt, is het thema tijd. Elk stuk mag twintig minuten duren, niet langer of korter. Door de stukken zo streng aan een tijds-spanne te binden, willen we dat er een eenheid in verscheidenheid ontstaat.'

De stukken verschillen verder op alle fronten. Alleen al qua tableau: het stuk van Amanda Miller bestaat uit acht vrouwen. Wubbe zelf voert zeven mannen op, terwijl huischoreograaf Nanine Linning een duet op de planken brengt. 'We verschillen ook zeer qua stijl', vervolgt Wubbe. 'Neem Georg Reischl. Hij werkt in Frankfurt bij William Forsythe die op een meer intellectuele manier met dans en danssystemen bezig is. Reischl neemt dat mee in zijn stukken voor Scapino. Ikzelf maak eerder organische dans die heel intuïtief ontstaat. Ik gebruik muziek van Bach waardoor mijn stuk een vrij dramatisch en theateraal karakter krijgt. Reischl gebruikt muziek eerder als geluidsdecor. Zo verschillend kunnen de opvoeringen zijn en juist dat maakt het voor de kijker zo boeiend.'

Fo(4)r toont de volgende stukken: **The miniature Mary's van Amanda Miller** – volgens Scapino 'een swingend dansstuk op gitaarrock van Bill Frissell voor acht vrouwen (met spitzzen)'. **Nieuw werk van Nanine Linning** – een duet tussen twee geliefden die balanceren op de scheidslijn van geluk, verdriet en afscheid. **Nieuw werk van Georg Reischl** – een stuk voor vier dansers waarbij 'een bijna kosmische rust regeert over het danstoneel, waar de dansers dansen alsof ze fluisteren'. **Nieuw werk van Ed Wubbe** – in dit stuk staat 'de intimiderende grootsheid van Bach's Johannes Passion tegenover de nietigheid van de mens'.

EvdM

Waar Rotterdamse Schouwburg
Wanneer 14-17 februari, 11+12 april
Prijs vol tarief € 13,-, € 16,-, € 19,-, Rotterdampas/CJP: € 10,50, € 13,50, € 16,50

EEN GOUDEN KALF ALS BOEKENSTEUN

Regisseur Nanouk Leopold

Interview

Auteur: Esmé van der Molen Foto's: Ronald van den Heerik

Met haar eerste film *Îles Flottantes* (2000) streed ze mee om de Tiger Award van het Rotterdamse filmfestival, haar tweede film *Guernsey* (2005) won twee Gouden Kalven en werd geselecteerd voor het prestigieuze alternatieve programma van Cannes. Misschien is de Rotterdamse Nanouk Leopold (36, ex-Willem de Kooning Academie) wel de beste regisseur die Nederland op dit moment heeft.

Je kan maar een Gouden Kalf als boekensteun hebben. Bij Nanouk Leopold staat er één, vrij achteloos op de vloer tegen een stapel boeken aan. Leopold ontving de prijs voor de film *Guernsey*, waarin Anna – getrouwd en moeder van een zoontje – door een schokkende gebeurtenis op lichtjaren afstand van haar naasten komt te staan. Tijdens een reis voor haar werk pleegt een collega, ook een jonge vrouw met man en kind, zelfmoord. Zonder aanwijsbare reden, zo lijkt het. Bij thuiskomst vertelt Anna haar familie niets over deze ervaring. Ineens wantrouwt ze de relaties in haar leven die eerst nog stevig leken en maakt ze zichzelf – door haar zwijgen – tot observator van haar eigen leven en gezin. Een heel stil, indringend verhaal dat Leopold voornamelijk met beelden vertelt. Het leverde haar veel lof op van critici en vakbroeders. Maar ook het publiek kwam kijken. 'Voor het soort film deed ie het heel goed', vertelt Leopold. '*Guernsey* had bijna 30.000 bezoekers, terwijl dit soort films gemiddeld rond de 10.000 mensen trekt. *Îles Flottantes* deed 12.000. Dat is natuurlijk peanuts maar als je het binnen z'n eigen kader en tijd bekijkt, was het goed.'

Je bent met Guernsey geselecteerd voor de Quinzaine des réalisateurs in Cannes. Ben je dan nog bezig met de grote onderwerpen rondom je film of vooral met trivialiteiten? '...zoals mijn jurk. Daar heb ik me inderdaad enorme zorgen om gemaakt. Ik draag nooit jurken en daarbij: wat voor soort jurk moet je aan? Ik had begrepen dat ze het in Cannes erg belangrijk vinden dat je een beetje voor de dag komt. Dat bleek achteraf vooral voor de rode loper te gelden en niet voor de Quinzaine waar ik voor geselecteerd was. Verder waren we druk bezig om de film aan het buitenland te verkopen. Hij is in januari uitgebracht in Frankrijk, met Zwitserland en Duitsland zijn we nog bezig. Het is een kleine film en dus niet commercieel aantrekkelijk. Er zitten geen wereldschokkende sterren in of een enorm heftig verhaal. Bij mij moet de film verkocht worden op mij. Bizar natuurlijk, want wie ben ik? De kracht van de film zit 'm in de manier van kijken en spelen en mensen zijn niet makkelijk over te halen om daarvoor naar de bioscoop te gaan. Althans, dat denken de salesagents.'

In Îles Flottantes, een verhaal over drie meiden op de rand van de dertig, word je als kijker meer door het verhaal geleid dan in Guernsey. Jij vond het interessant om in het veel abstractere Guernsey iets nieuws te onderzoeken, maar heb je ook met ons als kijker een bedoeling? 'Îles Flottantes geeft een beeld van een generatie. Ik kende in die tijd heel veel mensen die op zo'n manier aan het leven waren. Guernsey is een persoonlijk verhaal. Het is een verslag van iemands innerlijke reis. Het stijgt boven dat persoonlijke uit omdat het op iedereen kan slaan. Ik heb veel reacties gekregen van mensen die zich erin konden verplaatsen. Je spreekt mensen heel persoonlijk aan: wil je hierin meegaan of niet. Bij deze film moet je iets doen om er iets voor terug te krijgen. Het is geen slagroomtaart. Ik heb van veel mensen gehoord dat ze het er later nog over hadden of het niet konden loslaten.'

Nog een keer wil ik je vragen: Wat wil je nou met mij? Heb je ook een grotere boodschap? Je film is bijvoorbeeld heel strak en modern gestyled. Wil je daarmee iets zeggen over de westerse mens?

'Ja, maar niet per se iets slechts. Ik denk dat je als filmmaker altijd een verslag maakt over wat je voelt bij de tijd waarin je leeft. Voor mij is dit de magnetrongeneratie. Ik heb zelf ook

zo'n ding staan, heel handig, heel prettig. Het geeft een soort comfort dat ongelooflijk is, maar het staat ook wel heel ver af van de niet-technologische mens. Ik krijg veel reacties van mensen die zeggen: Waarom zegt Anna in *Guernsey* niet gewoon dat haar collega zelfmoord heeft gepleegd? Maar woorden worden op een bepaalde manier ook enorm overschat, vind ik. Alsof alles zich zomaar oplost als je erover praat. Als jij iemand bent die woedend wordt van Anna's zwijgen en denkt: zeg het nou gewoon, denk dan eens aan zo'n moment dat je het 'gewoon' zei. Was het toen over of zo? En hoeveel mensen zijn er niet die hun relatie willen veranderen, maar daar nooit aan toekomen. Die maakbaarheid is een illusie en dat heeft ook weer met mijn verhaal over die magnetron te maken. We kunnen apparaten verzinnen die alles kunnen doen wat wij dromen, maar de dingen in je leven die je ook graag maakbaar wilt oplossen, zijn zo simpel nog niet.'

Het valt me op dat het type 'pleasende' vrouw – de vrouw die het anderen naar de zin wil maken en graag aardig gevonden wil worden – in jouw films niet bestaat. Is dit type vrouw volgens jou aan het verdwijnen? Lachend: 'Je bedoelt dat mijn personages egocentrisch zijn... 'Nee, je ziet dat soort vrouwen niet in mijn films, omdat je een heel ander soort problematiek hebt als je daarover iets wilt maken. Bij zo'n type vrouw duurt het heel lang voordat ze bij zichzelf terecht komt om daar iets te laten gebeuren. En dat is wel waar mijn films over gaan.'

Ook opvallend is dat de mannen in jouw films, met name in Îles Flottantes, vrij vlakke personages zijn. 'Maar dat is meer een technisch ding. Mijn films gaan over die vrouwen. De mannen hebben een bijrol en daarom hebben ze minder diepte. Vrouwen zijn in films vaak het mooie blondje of de lieve bijfiguur. Bij mij zijn dat mannen en dat roept wel vragen op.'

Ga je nog een keer een film maken met een mannelijke hoofdpersoon?

'Dat denk ik wel. Maar ik ben geen man, dus is het heel natuurlijk voor mij om, als ik iets wil vertellen over 'een mens', van die mens een vrouw te maken. *Îles Flottantes* lijkt heel erg op mijn eigen leven in die tijd. Ik heb nu wel een stap gemaakt door iets te maken over een leven dat het mijne niet raakt: Ik woon niet in een Vinexwijk, ik ga niet naar het buitenland voor mijn werk. Maar voordat ik een film over een man kan maken, ben ik denk ik wel een paar jaar verder. Wat ik trouwens heel frappant vind, is dat hier vaak naar gevraagd wordt. Terwijl er zoveel films zijn die over mannen gaan! Niemand vraagt dan aan de regisseur waarom hij heeft gekozen voor een mannelijke hoofdpersoon. Daar gaan mijn emancipatieharen, al heb ik die niet echt, wel van overeind staan. Een beetje fishy.'

Voor Rotterdammers is het een feest van herkenning om naar jouw films te kijken. Rotterdam is het decor van veel scènes. Wat vind je inspirerend aan deze stad? 'Ik vind Rotterdam gewoon heel erg mooi. En omdat ik hier woon, denk ik ook in bepaalde plekken. Sommige locaties zitten al in mijn hoofd als ik schrijf, zoals die school op de Beukelsdijk in Guernsey. Rotterdam is gewoon mijn referentiekader. Los daarvan vind ik Rotterdam een bijzondere stad met een heel eigen soort architectuur. Ik zou nooit in Amsterdam willen filmen.'

Het is weer de tijd van het IFFR. Wat doe jij tijdens die twee weken?

'Ik ga er naartoe natuurlijk. Ik heb heel veel met het festival. Ik ben daar opgegroeid en gevormd. Ik ontdekte het festival op mijn zestiende en heb er heel veel films gezien. Het is eigenlijk mijn leerschool geweest, mijn eerste stappen in dit vak heb ik daar gezet. Tegenwoordig ben ik tijdens het festival vooral aan het werk op de Cinemart, een soort ontwikkelingsplek waar je contact kunt leggen met buitenlandse producenten, distributeurs en salesagents die zich willen verbinden aan je project. Dit jaar ben ik daar met een nieuw plan. Het is internationaal gezien echt een heel belangrijke werkplek, maar ik ben er ook gewoon graag.'

vlnr Mariëlle Swart, Desirée Monsantofigs, Jeanette v.d. Laars

foto: Ronald van den Heerik

InHolland en de HR naast elkaar in Dordrecht

Normaal gesproken zijn het elkaars grootste concurrenten, maar in Dordrecht werken de Hogeschool Rotterdam en InHolland met hun beider PABO's gebroederlijk samen in één gebouw. En dat gaat prima, aldus de medewerkers van de onderwijswerkplaats.

Desirée Monsantofigs en Mariëlle Swart weten eigenlijk niet precies waarom 'hun' PABO is gaan samenwerken met die van InHolland. 'Was het vanuit de gemeente? Nou ja, ze zijn er in ieder geval al heel lang mee bezig, meer dan tien jaar.' Sinds afgelopen september krijgen de studenten les in het moderne gebouw aan het Achterom dat vroeger werd bevolkt door uitkeringsinstantie

CWI. Monsantofigs en Swart werken sindsdien samen met 'InHollander' Jeanette van der Laars op de onderwijswerkplaats. Swart: 'De onderwijswerkplaats is een mediatheek en meer. We hebben allerlei materialen voor projecten, studenten kunnen hier werkstukken inbinden en we bieden naast vakliteratuur ook jeugdboeken, verkleedkleden, poppen.' Monsantofigs: 'De onderwijswerkplaats is vooral een inspiratieplek voor de studenten om een goede leerkracht voor de basisschool te kunnen worden.'

Van der Laars: 'Wij zijn een jaar voor de verhuizing met z'n drieën bij elkaar gekomen om kennis te maken. We werkten op onze oude locaties alledrie ook als mediathecaris en onderwijswerkplaats-beheerder en we konden van tevoren al een hoop voorbereiden.'

Monsantofigs: 'Met het uitpakken zijn we eigenlijk nu nóg niet klaar. Het is niet alleen een doos leegmaken, we moesten heel goed nadenken over de manier van indelen. We hadden natuurlijk op beide hogescholen een andere manier van werken.' Swart: 'Uiteindelijk hebben we in overleg voor het opbergsysteem gekozen dat ze op de Hogeschool Rotterdam hanteerden. Er is nu nog één groot probleem, namelijk dat de computersystemen niet op elkaar aansluiten. Dat betekent dat de InHolland-studenten geen boeken uit de collectie van de Hogeschool Rotterdam mee naar huis kunnen nemen en andersom. Het is helaas niet iets dat één twee drie kan worden opgelost. Beide systemen zijn verbonden aan de beide hogescholen, dat kunnen we niet zomaar wijzigen.'

Monsantofigs: 'Ik denk dat het grootste verschil tussen beide opleidingen de mate van ICT-gebruik is; bij InHolland staan alle readers op internet, de Hogeschool Rotterdam is minder digitaal.' Swart: 'Op het gebied van de diensten werken we nu nauw samen, maar qua onderwijs gebeurt dat nog niet. Ik geloof dat ze erover praten om dit in de toekomst wel te gaan doen.' Monsantofigs: 'Er is geen concurrentie of zo tussen de twee scholen. Veel studenten kiezen bewust voor InHolland omdat het van oorsprong een christelijke opleiding is. Ze lopen dus stage op een christelijke basisschool terwijl HR-studenten meer naar openbare en bijvoorbeeld islamitische basisscholen gaan. Afgezien daarvan merk je aan weinig dingen dat je te maken hebt met twee verschillende scholen. Iedereen is tevreden met de nieuwe situatie.'

SaS

foto: Leven Willemse

Mijn raam

Op een of andere manier word ik altijd naar ramen toegetrokken. Of dit nu iets zegt over mijn nieuwsgierigheid, mijn liefde voor licht of mijn neiging tot verveling, laat ik in het midden, maar ik heb een liefde voor ramen. Omdat ik nu in mijn afstudeerperiode zit, ben ik veel thuis om mijn onderzoeksverslag te typen. Ook nu val ik weer ten prooi aan mijn zogenaamde ramenfetisj. Het verbaast me altijd hoeveel je ziet als je gewoon maar een tijd naar buiten kijkt. Zo zie ik bijvoorbeeld dat de snackbar bij mij aan de overkant totaal niet loopt. Misschien heeft hij het zelf niet door, maar vertrouwend op mijn observaties geef ik hem nog drie maanden voor hij failliet is. Zo word ik keer op keer weer geconfronteerd met mijn overbuurvrouw, die om het kwartier haar raam opent, een flinke rochel produceert en hem vanuit haar raam naar beneden laat vallen. Moet zij niet werken? Hm, waarschijnlijk denkt zij hetzelfde over mij, ik zit immers ook al een tijd voor mijn raam.

Dan heb je het leuke gezin op de hoek met een erg beboste voortuin. Door al dat groen zie je hun ontzettend grote waakhond niet liggen. Altijd is het weer lachen als mensen nietsvermoedend langs de tuin lopen en dan aangevallen worden door deze verborgen hond. Zelfs de grootste stoere jongens hoor je gillen van schrik. Dit doet mij altijd wel glimlachen, ik had het al zien aankomen. Ik loop naar de keuken om een kop thee te gaan halen en zie mijn laptop naar mij lonken: 'gebruik mij!' Ik kom terug in *the real world*, wat was ik ook alweer aan het doen? Oh ja, afstuderen. Morgen heb ik een nieuwe date met mijn raam...

Dit was de laatste column van Marieke Jansen. Zij studeert 16 februari af.

Marieke Jansen (werdjaars verpleegkunde)

Beurzen van de Stichting VSB Fonds

De Stichting VSB Fonds biedt studenten van de Hogeschool Rotterdam de mogelijkheid om met een beurs in het jaar dat volgt op hun afstuderen een vervolgstudie of onderzoek te doen in het buitenland.

De aanvullende studie (of onderzoek) moet minimaal drie maanden duren en maximaal 24 - aangesloten - maanden en moet binnen die periode af te ronden zijn. Dit kan door middel van een diploma, getuigschrift of een onderzoeksrapport. De beurs is niet bestemd voor stages. Afhankelijk van de begroting van de aanvrager bedraagt de beurs maximaal € 7.000,-. Voor de HR is het aantal beurzen op acht gesteld (+ één reservekandidaat). De beurzen zijn bedoeld voor HR-studenten die in het studiejaar 2005/2006 afstuderen.

Kandidaten mogen op het moment van aanvang van de studie in het buitenland niet ouder zijn dan 29 jaar. Het hebben van de Nederlandse nationaliteit is een vereiste.

Kandidaten dienen zelf te zorgen voor inschrijving en toelating tot de buitenlandse universiteit of hogeschool waar zij willen studeren.

Aanvragen bestaan minimaal uit:

- een ingevuld aanvraagformulier (zie internet: www.vsbfonds.nl/beurzen)
- een beschrijving van de studieplannen in het buitenland - voor kandidaten van de Willem de Kooning Academie is een impressie van het eindexamenwerk verplicht
- een uitgebreide motivatie
- een bewijs van toelating tot de buitenlandse instelling
- een gedetailleerde begroting - zowel inkomsten als uitgaven

Een selectiecommissie, bestaande uit een aantal mensen van verschillende disciplines, beoordeelt de aanvragen. Onderdeel van de selectieprocedure is een persoonlijk gesprek door de commissie met de kandidaten. Het is niet mogelijk beroep aan te tekenen tegen besluiten van de commissie. Kandidaten die door de commissie zijn geselecteerd, worden voorgedragen aan het VSB Fonds. Deze zal de voordracht van de commissie overnemen.

Sluitingsdatum voor het indienen van aanvragen bij het International Office is 1 maart 2006, de selectiegesprekken zullen in dezelfde maand worden gevoerd.

Meer informatie: International Office, Cora Santjer, 010 - 453 62 95, e-mail: c.j.santjer@hro.nl CS

Ronnie Deelen studeert via VSB in Katowice, Polen

'Tijdens mijn stage vanuit het Grafisch Lyceum heb ik mijn interesse in animatie ontdekt, of eigenlijk: herontdekt. Ik begon in 1999 aan de Willem de Kooning Academie, in 2005 heb ik mijn diploma gehaald. Tijdens mijn studie ben ik op uitwisseling geweest naar Portugal. Daar heb ik een half jaar gestudeerd aan de kunstacademie van Porto. Een fantastische ervaring die mij deed besluiten na mijn opleiding door te studeren in het buitenland. Vanuit de VSB-beurs wordt een uiterst helder en verantwoord plan van aanpak van je verwacht: Waarom die studie, waarom in dat land en wat heb je te bieden aan Nederland na terugkeer? Al deze zaken heb ik zo goed mogelijk proberen te verwoorden tijdens het gesprek met de commissie. Ik heb hen kunnen overtuigen van mijn plannen en de beurs is mij toegekend.

Marcin Gajewski studeert via VSB in Londen

'Ik ben in juni jongstleden afgestudeerd aan de Willem de Kooning Academie in autonome beeldende kunst en media. Ik ontdekte dat de mensen van de VSB-beurs bereid waren geld te geven en ik wou graag geld krijgen. Ik had een paar maanden daarvoor al mijn aanmeldingsformulieren en prullaria naar Londen opgestuurd. Natuurlijk moest daar wat aan aangepast worden en was een financieel plan dat er aannemelijk uitzag, vereist. Daar heb ik nog een paar dagen op zitten tobben en daarna was er het commissiegesprek. Na een paar weken hoorde ik dat de beurs mij was toegezegd. Van het geld heb ik flink hard gefeest van de zomer! Nee grapje. Op het moment woon ik in Londen en daar studeer ik aan de Central Saint Martins waar ik een *master in fine art* aan het doen ben. Met de beurs heb ik mijn schoolgeld betaald, en dat was het dan wel. Dan is 7000 euro ineens niet zoveel meer. Gelukkig heb ik daarnaast ook bijna 20.000 euro van het Fonds voor Beeldende Kunst en Vormgeving ontvangen, waar ik nu mijn woning, eten en materiaal van betaal. Londen is erg duur. Ik wil straks goed uitpakken op de *graduation show* en tot die tijd contacten opbouwen en mijn werk tentoongesteld krijgen. Ik ben momenteel ook bezig met het opzetten van een internationale galerie. Daarna misschien drie maandjes Parijs, twee in Rio, een maandje Amsterdam, een tijdje in Warschau, Peking? Mensen ontmoeten en projecten opzetten, hard werken dus!' www.marcingajewski.com

SaS

Momenteel volg ik een twee jaar durende *master graphic art* aan de kunstacademie in Katowice. Ik heb een grote voorliefde voor dit deel van Europa en de studie staat hoog aangeschreven. Ik ben hier nu bijna klaar met het eerste semester en de studie voldoet geheel aan mijn verwachtingen. Het is een onwijs leerzame ervaring. Na deze studie ben ik van plan om naar Nederland terug te keren en als kunstenaar en animator in Rotterdam te werken. Ook wil ik projecten in klein groepsverband gaan opzetten, onder andere met de kunstenaarscrew *113b* waar ik deel van uitmaak.' www.ronskipolski.nl

SaS

Stage bij minima-supermarkt SUPER STAR

Het is een interessant project waar veel belangstelling vanuit media en politiek voor bestaat: Super Star, een supermarkt waar minima goedkoop kunnen winkelen én schooluitval onder mbo'ers wordt tegengegaan door hen in de supermarkt te werk te stellen en op te leiden. Twee HR-studenten lopen er stage als assistent-bedrijfsleider.

'Het resultaat is boven verwachting', aldus Aryati Millerson (commerciële economie HR, derdejaars) en Vinh Mien Nguyen (small business HR, tweedejaars) die stage lopen bij de supermarkt Super Star. Dit onderwijsproject van het Rotterdamse Zadkine College is opgezet om schooluitval onder mbo-leerlingen tegen te gaan. Naast deze doelstelling heeft het project nog een andere sociale functie: In dit dure euro-tijdperk kunnen mensen met een minimuminkomen bij deze sociale supermarkt terecht voor hun dagelijkse boodschappen. Super Star is de eerste supermarkt in Nederland voor minima. Men kan zich bij de supermarkt inschrijven voor een klantenkaart. Met deze kaart kan de klant producten voor een gereduceerde prijs aanschaffen, die wel dertig tot zeventig procent lager ligt dan bij Albert Heijn of Bas van der Heijden. Momenteel heeft Super Star al een klantenbestand van 750 leden en ligt verdere uitbreiding in het verschiet.

probleemjongeren
Voor Aryati en Vinh is dit project een geweldige manier om praktijkervaring op te doen. 'Wij hebben de verantwoordelijkheid over de winkel. We doen alles zelf; van de winkel openen tot voorraadbestellingen.' Aryati en Vinh zijn beide assistent-bedrijfsleider. Vinh houdt zich voornamelijk bezig met het begeleiden van de scholieren, Aryati doet de boekhouding en verzorgt de inkoop voor de winkel. 'Wij lopen één jaar stage. De scholieren die we begeleiden, werken er drie maanden. Het zijn over het algemeen probleemjongeren die hier een kans krijgen om een stage te volgen met als doel een baan te vinden. Zij krijgen in principe een opleiding tot verkoopmedewerker. Ze moeten in de supermarkt allerlei taken vervullen zoals magazijnwerk, de kassa bedienen en vakken vullen', aldus Aryati. 'Toen we aan dit project begonnen, wisten we dat we met probleemjongeren te maken zouden krijgen. Maar in de praktijk was het toch wel vreemd om de leiding te hebben over jongeren die niet veel jonger zijn dan wij en soms zelfs ouder. Gelukkig verloopt het allemaal prima, op een enkele uitzondering na. Tot op heden hebben we maar een keer te maken gehad met een onhandelbaar persoon. Die leerling is dan ook naar huis gestuurd en mocht de stage niet afmaken', vertelt Vinh die de begeleiding van de leerlingen in zijn takenpakket heeft. Het project is niet onopgemerkt gebleven. Wethouders en radio-stations vechten om aandacht van het Super Star-team. Het project is een voorbeeld van maatschappelijke verantwoord ondernemen, volgens stagebegeleider Henk van Sluisdam van Zadkine. 'Het project is uniek omdat het nergens op deze manier is opgezet. We hebben te maken met probleemjongeren, een onderwijsplan waarbij we tegen allerlei nieuwe problemen aanlopen zoals een ander samenwerkingsverband tussen leerlingen en docenten én we moeten een bedrijf runnen. Een nieuw onderwijsplan opzetten brengt vertraging met zich mee omdat niet iedereen meewerkt en niet alles verloopt als verwacht. Dit maakt het project omvangrijk maar ontzettend leuk. Gelukkig zijn er vele geldschieters geïnteresseerd. Het ziet er na uit dat dit project wijdverspreid gaat worden. Waarschijnlijk zal Zadkine in augustus een tweede supermarkt in Capelle aan den IJssel openen.

Foto: Levien Willemsse

lijk verantwoord ondernemen, volgens stagebegeleider Henk van Sluisdam van Zadkine. 'Het project is uniek omdat het nergens op deze manier is opgezet. We hebben te maken met probleemjongeren, een onderwijsplan waarbij we tegen allerlei nieuwe problemen aanlopen zoals een ander samenwerkingsverband tussen leerlingen en docenten én we moeten een bedrijf runnen. Een nieuw onderwijsplan opzetten brengt vertraging met zich mee omdat niet iedereen meewerkt en niet alles verloopt als verwacht. Dit maakt het project omvangrijk maar ontzettend leuk. Gelukkig zijn er vele geldschieters geïnteresseerd. Het ziet er na uit dat dit project wijdverspreid gaat worden. Waarschijnlijk zal Zadkine in augustus een tweede supermarkt in Capelle aan den IJssel openen.

RH

Ook interesse in een stageplek bij Super Star? Neem contact op met docent Hans Molenaar, j.g.molenaar@hro.nl.

Het Zadkine College is met haar 30.000 leerlingen, verspreid over verschillende locaties, het grootste ROC in Rotterdam. Met het project Super Star wordt niet alleen de toenemende schooluitval onder mbo'ers tegengegaan, het project is ook een reactie op de armoede in Rotterdam. Er zijn in Rotterdam tussen de 39.750 en 55.310 huishoudens die zich bevinden op de sociale minimumgrens.

Marokkaanse TOPPERS krijgen coach

Werkgeversorganisatie VNO-NCW is gestart met een buddyproject voor Marokkaanse hoogopgeleiden. Bij grote bedrijven als KPN en Nuon worden Marokkaanse starters aan een coach gekoppeld die de talenten wegwijs moet maken in het netwerk van het bedrijf.

Onvrede docenten lerarenopleiding over schaalindeling

Vijftig docenten van de lerarenopleiding hebben hun onvrede geuit over de lagere functieschalen waarin ze zijn ingedeeld. Hoewel het niet tot een lager salaris leidt, noemt men de maatregel met name voor oudere zittende docenten 'emotioneel aangrijpend'.

'Docenten voelen zich ondergewaardeerd wat hun motivatie om iets 'extra's' bij te dragen aan de organisatie aanzienlijk zal verminderen', waarschuwen de docenten in een brief aan het college van bestuur. En dat terwijl van de docenten juist wordt verwacht dat ze meer betrokken raken bij de uitvoering van het Rotterdams Onderwijsmodel (ROM). De wil om aan de onderwijsvernieuwingen bij te dragen, en daarmee aan de flexibiliteit van de docenten, zal afnemen, verwacht men. De docenten zijn daarbij van mening dat de nieuwe functieschalen te geforceerd en te snel zijn ingevoerd. Hoewel ze graag zien dat de maatregel wordt ingetrokken, beseffen de docenten

dat hun onvrede mosterd na de maaltijd is. De centrale medezeggenschapsraad (cmr) heeft immers al ingestemd met het besluit van het college van bestuur. Op het moment van instemmen benadrukte de cmr wel dat de nieuwe functies zorgvuldig moeten worden toebedeeld. In de lijn van eerdere CAO-afspraken mogen 'gewone' docenten niet meer in schaal 12 blijven zitten. Ze moeten, weliswaar met behoud van salaris, terug naar schaal 10 of 11. 'Er is sprake van een *downgrading* van docentfuncties, dat is een heel vervelend proces', stelde Jasper Tuytel vorig jaar in een vergadering van de personeelsgeleding van de cmr. 'Maar talenten kunnen naar schaal 12.' In reactie op de brief van de docenten van de lerarenopleiding heeft het college van bestuur aangeboden om in gesprek te gaan. 'Maar', aldus Gerard van Drielen, 'het college zal vasthouden aan de ingezette koers.' Het proces van de functieindeling zal dus worden doorgezet. JvN

Foto: Levien Willemsse

Arbo-arts intern aanwezig

Medewerkers van de Hogeschool Rotterdam kunnen vanaf januari 2006 intern terecht bij arbo-arts Koen Bertels en arbo-consulent Ben Leeuwenburg van arbobedrijf Maetis. Zij zijn vier dagen aanwezig op locatie Museumpark.

Medewerkers hoeven sinds januari van dit jaar niet meer naar Capelle aan den IJssel om hun arbo-arts te bezoeken. De interne locatie biedt zowel voordelen voor de medewerkers als voor de arbo-arts en -consulent. 'In de praktijk blijkt dat het veel prettiger is om in de omgeving van je cliënten werkzaam te zijn', aldus arbo-arts Koen Bertels. 'De communicatielijnen met leidinggevend zijn namelijk kort. Ik kan ook zelf zien hoe het er op de afdelingen aan toe gaat, zeker in het geval van verzuim. We kunnen direct met medewerkers praten en andersom.' Nadelen zitten er ook aan de interne aanwezigheid. Zo staat de onafhankelijkheidspositie van de arts onder druk. Bertels: 'Ik word nog wel eens gezien als hand-

langer van de baas. In zo'n geval is een neutrale locatie wat prettiger. Voor werknemers kan er namelijk een hoge drempel zijn om bij mij langs te komen, zeker voor werknemers die wegens psychische klachten ziek thuis zitten.' Werknemers van de hogeschool kunnen door de werkgever naar de arbo-arts worden doorverwezen in geval van verzuim. Maar ze kunnen ook op eigen verzoek het arbeidsgezondheidssprekuur bezoeken als ze klachten hebben, bijvoorbeeld bij rugklachten. Het spreekuur wordt verzorgd door de arboconsulent, een verpleegkundige van origine. Eenvoudige klachten worden tijdens een spreekuur behandeld. Zijn de klachten gecompliceerder, dan verwijst de consulent door naar de arbo-arts. 'Tegenwoordig voeren wij een adviserend beleid', aldus Bertels. 'Ontstaan er problemen, dan is het de bedoeling dat werkgever en werknemer samen tot een oplossing komen. Wij bekijken welke arbeid men nog wel kan verrichten binnen de hogeschool. Daarbij vertellen we mensen niet wat zij moeten doen, maar bieden we mogelijkheden aan.'

RH

HOP, TdO

Aanwezig: maandag en woensdag van 13.30 tot 17.00 uur (arbo-verpleegkundige) en dinsdag en donderdag van 9.00 tot 17.00 uur (arbo-arts), achtste verdieping Museumpark, kamer 309.

Studenten runnen arbeidsbemiddelingsbedrijf

Afgelopen september zetten vijf studenten MER en p&a hun eerste stappen als zelfstandig ondernemer. Zij runnen een zelfstandige businessunit van arbeidsbemiddelingsbureau Nederland Werkt. Als zij succesvol zijn, krijgen zij na een jaar de mogelijkheid om aandeelhouder te worden van dit bedrijf. De HR wil met dit initiatief het ondernemerschap van studenten stimuleren.

ze om bijvoorbeeld eens bij het Centraal Bureau voor de Statistiek te rade te gaan. Ik vind het ook heel interessant om te zien hoe ze de organisatie van hun werk vormgeven. De studenten willen onderling geen hiërarchie. Prima, maar dat betekent wel dat ze over elk onderwerp consensus moeten bereiken. Echt polderen dus. Nu komt het nog voor dat een beslissing bij mij wordt neergelegd, terwijl ze die eigenlijk zelf moeten nemen. Maar ze leren snel. Ze gaan steeds beter zien waar de sterke en zwakke kanten van een ieder liggen en daar beter gebruik van maken. Kortom: Ik ben erg enthousiast en wil na dit jaar graag weer met een nieuwe groep studenten aan de slag, eventueel ook in de andere steden waar we zijn gevestigd.'

blij

Het enthousiasme van Otten wordt gedeeld door Choufour en Franken. 'De methode van Nederland Werkt is zeer succesvol. De vacature van de opdrachtgever wordt als uitgangspunt genomen, niet de werkzoekende. Zowel opdrachtgevers als kandidaten zijn tevreden. Nederland Werkt start waar het uitzendbureau ophoudt. Piek- en ziekmomenten zijn niet onze business. Wij doen werving en selectie en detachering.' Franken: 'Onze core business bestaat uit het bemiddelen van werkzoekenden op door Nederland Werkt aangeleverde vacatures. We werven kandidaten via onze eigen website, via het bestand van het CWI (Centrum voor Werk en Inkomen) en via

vacaturesites en we zoeken mensen voor functies van allerlei niveaus: van lbo tot hbo+, alles behalve de bouw.' 'De resultaten zijn super', zegt Choufour. 'De groeicijfers zijn verdubbeld sinds wij er zijn. We hebben ongeveer tweehonderd matches per jaar. Het is bovendien werk om blij van te worden omdat je mensen blij maakt. De mededeling: "Ik heb een baan voor je", vindt iedereen leuk om te horen. Tot nu toe vallen er nauwelijks mensen uit. We werken met echt gemotiveerde types.'

DvN

MAGERE OPKOMST STUDENTVERKIEZINGEN

Slechts zo'n drieënhalve procent van de studenten van de HR nam in december de moeite om bij de verkiezingen van de centrale medezeggenschapsraad (cmr) een stem uit te brengen. Een jaar geleden reageerde nog zeven procent op de mail van het stembureau om een digitale stem uit te brengen. De verkiezingen hebben gezorgd voor een vrijwel geheel nieuwe studentenafvaardiging in de cmr; negen van de tien studentzetels worden dit jaar ingenomen door nieuwelingen. Hamid Azami heeft na de verkiezingen van december gezelschap gekregen van Merel Sterkenburg en Caspar Minning, die net als Hamid studeren op de locatie Museumplein. Namens de andere locaties zijn de volgende studenten gekozen: Stephanie Gramberg en Wim Palts (Academieplein), Geerke van der Meijden en Peter Tuinsma (Wijnhaven/Blaak) en Kim de Jong, Ferry de Lange en Volker Meuzelaar (Kralingse Zoom). Met 118 stemmen was Merel Sterkenburg bij de cmr-verkiezingen het meest populair. Ook voor enkele cluster-raden en voor het inspraakorgaan diensten waren er verkiezingen.

JvN

Lopend door de school waar je al zo lang je dagen slijt, voel je je waarschijnlijk aardig thuis. Maar hoe goed ken je dit 'thuis'? Profielen neemt je mee voor een kennismaking met de gebouwen van de HR. In deze derde aflevering: Wijnhaven.

Gebouwen Hogeschool Rotterdam WIJNHAVEN

De Wijnhaven, zoals de naam suggereert, was bij uitstek de haven waar in de zeventiende eeuw de wijn binnenkwam vanuit Noord-Frankrijk. In die periode bloeide Rotterdam op als handelsstad door de import van goederen als wijn, brandewijn, zuidvruchten, granen en zout. De historische panden aan de Wijnhaven zijn nog slechts overblijfselen uit deze goeie ouwe tijd. In deze pakhuizen woonden rijke kooplieden. Deze glorieuze periode ligt inmiddels een aantal eeuwen achter ons. Het hogeschoolgebouw aan de Wijnhaven – zoals we die nu kennen – is tot stand gekomen door ruimtegebrek en versnippering van diverse opleidingen van de Hogeschool Rotterdam. Daardoor ontstond de noodzaak tot het laten bouwen

van een nieuw onderkomen.

Deze aanbouw moest plaatsvinden vlakbij de andere hogeschoolgebouwen met als doel alle opleidingen samen te brengen rondom de drie metrostations Blaak, Dijkzigt en Coolhaven. In 1998 is deze drie-eenheid (Academie van Bouwkunst, Academie van Beeldende Kunsten en de lerarenopleiding) een feit, gerealiseerd door architect Kees Christiaanse.

Het Wijnhavengebouw valt op door moderne architectuur en dat is niet zo vreemd. Rotterdam kiest bij de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog voornamelijk voor functionele architectuur in de stad. Het Wijnhavengebouw is een samensmelting van een gerenoveerd jaren vijftig kantoorgebouw met aangrenzende nieuwbouw. Voor het hogeschoolgebouw heeft de Amsterdamse architect geprobeerd de oude stijl zoveel mogelijk intact te laten. Hierdoor ontstond een contrast tussen oude en nieuwe architectuur. Het Wijnhavengebouw heeft door de omringende gebouwen als basis een jaren vijftig stijl die gekenmerkt wordt door functionaliteit: de vormgeving is strak met veel staal. Deze kenmerken zijn terug te vinden in de stalen trap, de kantine en de balustraden op elke verdieping.

Tegenwoordig is het gebouw voorzien van verschillende kleuren op elke verdieping met kleine studiecentra. Door deze kleine veranderingen is het een gebouw met een eigen identiteit geworden.

RH

Oh ja joh?!

klachtenregen

Toen de locatie Wijnhaven in september 1998 haar deuren opende, bleek het gebouw nog niet bewoonbaar te zijn voor studenten. De studenten kregen op de openingsdag zelfs vrij. Niets was zoals het had moeten zijn: te weinig stoelen en tafels, defecte en vastlopende computers. Dit alles leidde tot veel gemopper onder medewerkers en studenten om nog maar te zwijgen van al het commentaar op het gebouw. De klachtenformulieren waren voor een ieder ruimschoots te vinden in de kantine.

slim bedacht

De houten kist in een kristal zoals architect K. Christiaanse zijn ontwerp beschrijft, is een gebouw waar veiligheid hoog in het vaandel staat. Bij brand

adres
Wijnhaven 61
bouwjaar
1995-1998
architect
K. Christiaanse
eigenaar
Hogeschool Rotterdam

Foto: Ronald van den Heerik

kunnen alle vides afgesloten worden, waaronder het oranje blok (in het midden van de ingang). De verschillende compartimenten kunnen via een rails naar beneden zakken om zo-doende brand tegen te gaan. Alle materialen in het gebouw zijn daar dan ook op aangepast.

vergame glorie

De welvarende familie Hudig heeft een lange historie in de Wijnhaven. Zij behoorden tot de Rotterdamse bovenlaag van reders, kooplieden en havenbaronnen. Hun naam heeft eeuwenlang een belangrijke rol vervuld binnen dit gebied. Op de locatie waar de hogeschool nu staat, stond voorheen de verzekeringsbank Hudig en Langeveldt. Een overblijfsel van deze bank, een oude kluisdeur, is nog aanwezig in de kelder van het gebouw. Deze kluis bevindt zich naast het archief en dateert uit ongeveer de negentiende eeuw.

Student werkt aan digitale skyline Rotterdam

Google Earth Rotterdam

Met het wonderbaarlijke Google Earth vlieg je door middel van satellietbeelden de hele wereld over op je pc. Student grafimediotechnologie Roelof de Vries schakelde dit programma én een paar van zijn medestudenten via het leerwerkbedrijf LYNX in om zijn afstudeerproject te realiseren.

De wolkenkrabbers van Manhattan en de casino's van Las Vegas waren al driedimensionaal te bewonderen via Google Earth, en dan kan metropool Rotterdam natuurlijk niet achterblijven. Steven Schoobaar, Frank Steenks en Peter Deurloo hebben de Erasmusbrug, het Nationale Nederlanden-gebouw en nog 39 andere *landmarks* digitaal doen verrijzen, 'en veel mooier, want gedetailleerder, dan de modellen uit Amerika!'

Overall ter wereld knutselen computerwizards driedimensionale modellen van gebouwen in elkaar met Google Earth als inspiratie en de Rotterdammers zijn behoorlijk populair. 'Tijdens de ontwikkelingsfase zijn onze ontwerpen al 2500 keer gedownload en we krijgen enthousiaste reacties van andere ontwerpers.' Het mooiste zou zijn als de modellen standaard in het softwareprogramma worden opgenomen, maar tot op heden heeft Google nog niet aangegeven of dat gaat gebeuren.

Roelof schakelde als opdrachtgever zijn medestudenten in via LYNX, maar de jongens kenden elkaar allang. 'We zitten in hetzelfde jaar.' Het uiteindelijke doel

van Roelof is om tijdens zijn afstudeerproject een 'digitale wandeling over de skyline van Rotterdam' te realiseren, en het werk van zijn drie studiegenoten is hiervoor een goed begin. Roelof: 'Tegelijkertijd is het ook een mooi visitekaartje voor LYNX. Studenten anticiperen op nieuwe technologieën, we laten zien wat we allemaal kunnen.'

SaS

Je kunt digitaal Rotterdam bewonderen op www.rotterdamlandmarks.hoppinger.com

Xerox op de HR Zandsculpturen kopiëren

Sinds begin van dit collegejaar is de reproservice van de HR overgegaan in handen van Xerox. Dit bedrijf is bij een Europese aanbesteding als beste uit de bus gekomen. *Profielen* sprak met Janny Verhaar, locatiemanager op de HR, en Ed Hoogreef, sales consultant.

Welke diensten biedt Xerox de HR? Hoogreef: 'We bieden centrale en decentrale reprodiensten. Centraal worden documenten opgemaakt en geproduceerd. Op de locatie Museumpark, Academieplein en de Kralingse Zoom beschikken we over personeel en machines. Op de

locaties Blaak/Wijnhaven en Karel Doormanhof kan via de haal- en brengservice werk worden meegegeven. Per jaar verzorgen wij hogeschoolbreed twintig miljoen afdrukken. Decentraal leveren wij de machines op gangen en kantoren, de zogenaamde *multifunctionals*. Deze nieuwste generatie apparatuur kan kopiëren, scannen, faxen en printen. Eén apparaat in plaats van vier, dat kan een behoorlijke ruimte-, en soms ook kostenbesparing, opleveren. Op de hele hogeschool staan 75 van dergelijke apparaten. Xerox zorgt natuurlijk voor het technisch onderhoud en alle overige

diensten om de apparatuur heen, zoals een haal- en brengroede en een centrale monitoring voor papier en toner waarbij de machine zelf aan Xerox kan doorgeven wanneer bijvoorbeeld de toner op is. Verder kunnen wij papieren informatie digitaliseren door de scanner en daarna archiveren. Het is de bedoeling dat onze moderne reproservice bijdraagt aan de professionele uitstraling van de HR.'

'Er zijn onderdelen van de hogeschool, bijvoorbeeld op de Willem de Kooning Academie (WdKA), waar de kopieermachines ook voor andere doeleinden worden gebruikt dan voor het klassieke kopieerwerk', vult Verhaar aan. 'Onlangs heeft een student daar een zandsculptuur proberen te kopiëren. De technische dienst stond wel een beetje vreemd te kijken toen zand de oorzaak van een storing bleek. En op de Karel Doormanhof is al eens een vis gekopieerd en een kledder kant-en-klaar macaroni. We hebben een studente gehad die een T-shirt in de papierlade had gelegd, in de

hoop er een print op te kunnen kopiëren. Op zulke momenten levert onze technische dienst echt maatwerk.'

Xerox nam de dienstverlening over van Cendris. Wat is er met de medewerkers van Cendris gebeurd?

Hoogreef: 'Die zijn door ons overgenomen. Nee, er zijn geen ontslagen gevallen. Het kan wel voorkomen dat bij zo'n overname personeel bij een andere klant van Xerox wordt geplaatst.'

Zijn er in de toekomst nog wijzigingen in de dienstverlening te verwachten?

Verhaar: 'Ook bij ons slaat de digitalisering toe. Die trend zal zich voortzetten. De opdrachtverstrekking wordt steeds digitaler. Op verschillende locaties wordt al gewerkt met een digitale opdrachtbon. We denken na over hoe we dictaten en readers sneller en gemakkelijker bij de student kunnen krijgen. Dat kan bijvoorbeeld door bestellen en afrekenen via internet te organiseren en het materiaal thuis af te leveren. In maart starten we met een pilot om te kijken of dat werkt.'

DvN

Kick-off bijeenkomst vLm Young Professionals

Drie laatstejaarsstudenten van de opleiding *logistiek en economie* zijn een netwerk gestart met als doel een brug te slaan tussen bedrijfsleven en studenten. Dit is volgens de initiatiefnemers Mark van Ommen, Jan Kraaijeveld en Marco Pols nodig omdat de aansluiting op het bedrijfsleven vaak ontbreekt.

In samenwerking met beroepsvereniging vLm (vereniging Logistiek management) hebben de drie studenten het jongeren-netwerk vLm Young Professionals opgericht. Het doel van dit netwerk is jonge logistici bij elkaar te brengen en, zoals al gezegd, een betere aansluiting op het bedrijfsleven te realiseren.

De eerste activiteit van vLm Young Professionals zal plaatsvinden op 13 februari. Tijdens deze kick-off komen studenten, docenten en managers uit het

Nederlandse bedrijfsleven (onder andere Philips Lighting, TNT Logistics en NDL) bij elkaar om te praten en discussiëren over het thema 'ontwikkelingen in de logistiek'. Deze *meeting* is georganiseerd door en voor studenten. Iedereen die ambities heeft op logistiek gebied of de ontwikkelingen in het vakgebied wil volgen, is welkom. Ook zullen de plannen en toekomstige activiteiten van het netwerk worden toegelicht.

RH

Kick-off bijeenkomst: 13 februari Van: 10.00 tot 16.00 uur in de congreszaal STC, Lloydstraat 300, Rotterdam Meer informatie: www.vlmmnet.nl

IN DE PRIJZEN

Dyslexieproject HR wint Impulsprijs

Tijdens het landelijk congres van Handicap+Studie eind vorig jaar is de Hogeschool Rotterdam in de prijzen gevallen. Het project 'Leerroute Nederlands voor PABO-studenten met dyslexie' van scos-medewerker Nel Hofmeester won één van de twee Impulsprijzen, een dit jaar voor het eerst uitgereikte prijs. Via een videoboodschap werd de Hogeschool Rotterdam gefeliciteerd door staatssecretaris voor hoger onderwijs Mark Rutte. De andere prijs ging naar een project van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht.

Steeds vaker worden in de verschillende PABO-trajecten studenten met dyslexie gesignaleerd. Vanwege hun dyslexieachtergrond hebben zij problemen met de spellingtoets. 'Je moet je afvragen wat de waarde is van zo'n toets als je die afzet tegen de nieuwe vormen van leren in het hbo. Het einddoel dat studenten kunnen spellen en spelling kunnen overdragen op basisschoolleerlingen, onderschrijven we natuurlijk. Maar de manier waarop spelling wordt aangeboden en getoetst, is wat achterhaald.' Aan het woord is Nel Hofmeester, medewerker van de helpdesk dyslexie en ontwikkelaar van de gelauwerde leerroute. Zij legt uit welk alternatief de leerroute biedt voor de 'gewone' vorm van spellingonderwijs en toetsing. 'Wij bieden deze

studenten spelling aan op multisensorische wijze. Dat betekent dat alle zintuigen ingeschakeld worden bij het leren. Daarnaast is er aandacht voor vragen als: Hoe zit het taalsysteem in elkaar en hoe verloopt de taalverwerving? Door dat in de groep te bespreken werd duidelijk waarvoor hen de valkuilen zaten. Heel belangrijk was ook dat elke les begon met een ontspanningsoefening. Dyslexiestudenten ervaren vaak stress bij het leren. Dat ontspannen had veel resultaat. Gaandeweg kregen ze plezier in de stof. We hebben eigenlijk de taal aan hen teruggegeven. Studenten namen zelfs dyslectische familieleden mee. 'Waarom is me dit niet eerder verteld', werd vaak uitgeroepen terwijl ik zeker weet dat ze de stof al eens eerder hebben gehad. Het werd ze alleen nooit op deze manier aangeboden.' Alle vijftien deelnemende studenten, op één na die afhaakte wegens faalangst, hebben de spellingtoets gehaald. Door beter te leren omgaan met hun eigen dyslexie, kunnen zij straks voor de klas de leerstof aan leerlingen op meerdere manieren aanbieden. De bedoeling van Handicap+Studie met de prijs is dat ook andere partijen van het succes kunnen leren en profiteren. De 10.000 euro die de HR aan prijzengeld heeft gekregen, wordt daarom geïnvesteerd in het overdraagbaar maken van de leerroute. Hofmeester verwacht dat zij daar ongeveer een jaar voor nodig heeft. Daarna zal de HR in samenwerking met Handicap+Studie de leerroute actief onder de aandacht brengen van andere PABO's. Ook heeft Hofmeester literatuurstudie verricht naar dyslexie en rekenproblemen en zal op termijn een gelijksoortige leerroute ontwikkeld worden gericht op rekenen.

EvdM/persbericht HR

Studenten vtm winnaar van Event Talent 2005

Acht studenten van de differentiatie evenementenmanagement (van de opleiding vrijetijdsmanagement) zijn uitgeroepen tot winnaar van Event Talent van 2005 (georganiseerd door het Genootschap voor Eventmanagers).

De studenten dienden in één middag een concept en plan van uitvoering te ontwikkelen voor de Stichting Kika (Kinderen kanker-vrij). Daarbij kwamen aspecten als doelgroepgerichtheid, creatieve conceptontwikkeling, inkoop, budgettering, programmering, crisismanagement en uitvoering aan bod. Een vakjury beoordeelde de gepresenteerde en uitgewerkte resultaten.

De studenten vtm ontworpen Kika's Route 66, een zeskamp langs de zes steden waarin de meewerkende ziekenhuizen van Kika zijn gevestigd. Kinderen tussen de vier en twaalf jaar kunnen een duo vormen met papa, mama, opa, oma, tante, oom, etc. Het is de bedoeling dat deze duo's strijden tegen andere aangemelde duo's op de zeskamp. De zeskamp wordt per stad georganiseerd. De grote finale wordt gehouden tijdens Kids Adventure in Rotterdam. De jury roemde de originele presentatie, het feit dat een evenknie was gezocht in partnerschap met Kids Adventure, het plan om Kids Adventure te verspreiden naar de zes steden waar Kika Ziekenhuis gevestigd is en het feit dat het plan op korte termijn uitvoerbaar is. De studenten kregen de mogelijkheid te assisteren bij de EventGame voor eventmanagers in februari 2006 als prijs aangeboden. Een ideale kans voor studenten om met professionele eventmanagers in contact te komen en samen met hen de uitdaging van de EventGame2006 aan te gaan.

Bron: cluster ism

Politiek populair

JONG ZIJN EN KIEZEN VOOR DE POLITIEK

Komt het door Pim Fortuyn? Zijn er andere oorzaken? Duidelijk is in elk geval dat jongeren zich de laatste jaren meer in politiek zijn gaan interesseren. *Profielen* vroeg zich af waarom.

De 21-jarige HR-student Arnout Hoekstra is SP-lijsttrekker in Vlaardingen en twee nog jonge oud-studenten van de HR staan hoog op kandidatenlijsten voor de Rotterdamse gemeenteraadsverkiezingen van 7 maart. Voor Salima Belhaj (27) is er een derde plek bij D66 en Remco Oosterhoff (28) is aanvoerder van de gecombineerde lijst ChristenUnie/SGP. Twintigers in de plaatselijke politiek blijven een uitzondering maar de interesse in politiek lijkt de laatste jaren stijgende. Zo neemt het aantal leden van zo'n beetje alle jongerenorganisaties van politieke partijen toe. Hetzelfde is het geval met het aantal studenten politologie, vertelt professor Henk Dekker van Universiteit Leiden. Hij herkent de geschetste tendens, maar stelt dat de interesse in maatschappelijke, politiek relevante onderwerpen er altijd is geweest. Ook bij jongeren. 'Inhoudelijke desinteresse heb ik in mijn onderzoeken nooit kunnen waarnemen', is de ervaring van Dekker die uitlegt dat de toenemende interesse betrekking heeft op politieke instituties en processen. Dekker heeft enkele verklaringen voor dat laatste. Zo telt de politiek de laatste tijd meer aansprekende leiders. 'Mensen die echt iets uitdragen, ergens voor staan en duidelijk zijn', aldus politicoloog Dekker die doelt op Pim Fortuyn, Ayaan Hirsi Ali en Wouter Bos. 'Dat zijn duidelijke persoonlijkheden die je toelaten je met hen te identificeren. Fortuyn vatte het probleem in één zin samen en kwam ook met een oplossing in één zin. Voor mensen die vooral met andere dingen bezig zijn dan

politiek is dat buitengewoon aantrekkelijk.' Het effect hiervan wordt nog eens versterkt door de massamedia die zich meer dan vroeger op het persoonlijke richten. Dekker: 'Ze kijken liever in de echte keuken van de minister-president dan in de politieke keuken. Daarnaast wordt het spelelement steeds sterker. Wie wint er, het wordt een *horserace*. Eind vorig jaar luidde de vraag of Verdonk het zou halen of niet. Buigt ze of niet? Mijn indruk is dat personificatie en sensatie aanspreken. Je kunt op zo'n moment vraagtekens zetten bij de democratie, maar de politiek als theater maakt het proces interessanter.'

onverkiesbare plaats

Abdullah Atakli (20), student bedrijfseconomie aan de HR, is niet onverdeeld gelukkig met die nadruk op personen. Als bestuurslid van de JOVD, de jongerenorganisatie van de VVD, was hij betrokken bij debatten waar men het liefst bekende personen voor uitnodigde. 'Maar volgens mij is dat verkeerd want dan heb je soms drie dezelfde standpunten', vertelt Atakli die op een onverkiesbare zevende plaats staat op de VVD-lijst voor de deelraadsverkiezingen in Rotterdam-IJsselmonde. Hij wil politiek actief zijn maar voorlopig nog wat op de achtergrond. 'Voor mij is het vooral een leerproces, ik ben nog te groen. De komende jaren wil ik vooral zoveel mogelijk opsteken. Mijn politieke interesse begon door de discussies over de toetreding van Turkije tot de Europese Unie', aldus Atakli die vervolgens met de JOVD in aanraking kwam. 'Die past perfect bij mij want ik had al een liberale visie.'

mobiliseren en rekruteren

Volgens professor Dekker ligt het niet voor de hand dat mensen zomaar bij een politieke partij binnenlopen. Je gaat pas naar een bijeenkomst toe als iemand je vraagt en als het onderwerp je interesseert, denkt Dekkers. Sommige partijen zijn heel succesvol in het mobiliseren en rekruteren, al dan niet via organisaties zoals kerken. Het verklaart de grote populariteit van de SGP-jongeren en in mindere mate van Perspectief, de jongerenorganisatie van de ChristenUnie. Rogier Havelaar, hun voorzitter, bevestigt het verhaal. 'Wij hebben een actief promotiebeleid en daarnaast zijn er voor ons bovengemiddeld veel kansen. Zoals de EO-Jongerendag, een moment dat wij goed kunnen benutten. Ook is het in bepaalde delen van onze achterban, gezien de traditie van een bepaalde kerkelijke gemeenschap, gebruikelijk om hetzelfde als je ouders te stemmen.' Dat is vooral van toepassing op de streng gereformeerde SGP, weet Dekker. 'Binnen die partij hecht men er veel waarde aan dat jongeren meedoen. De partij geeft daarnaast een helder antwoord op de vraag hoe de wereld in elkaar steekt.' Om ook andere jongeren politiek actief te maken of op z'n minst naar de stembus te lokken, zal de gemeente hen die voor het eerst mogen stemmen volgens Dekker op een 'verfrissende manier' moeten uitnodigen. 'Ze krijgen in de meeste gevallen nu alleen een oproepkaart. Dat is een idioot vodge, een onooglijk ding. De eerste de beste vereniging nodigt haar leden beter uit. Nodig de jongeren bijvoorbeeld uit voor een gemeenteraadsvergadering, laat ze kennismaken met kandidaten of doe een mooi spel op het gemeentehuis.' Bij de gemeente Rotterdam voelt men zich allerm minst aangesproken. 'We hebben een werkgroep ingesteld om de opkomst te bevorderen en juist voor de doelgroepen allochtonen en jongeren hebben we extra

activiteiten', vertelt communicatieadviseur Odie van Eupen. 'In het voortraject hebben we jongeren en sleutelfiguren van verschillende organisaties mee laten denken over opkomstbevorderende activiteiten gericht op jongeren. Belangrijk is jongeren serieus te nemen, bijvoorbeeld door te kiezen voor inhoudelijke thema's die aansluiten bij hun beleevingswereld. Het gaat tenslotte om hun stad. Tijdens deze brainstorm werd door de jongeren een groot aantal ideeën naar voren gebracht die we hebben samengevoegd onder de noemer *Rotterdam mijn stad, mijn stem*.' Daarbij komt er een website met onder andere weblogs van vier jongeren die de verkiezingen volgen, wordt er door Rotterdamse artiesten een verkiezingsnummer opgenomen en kan er op 4 maart worden gespeddatet met gemeenteraads kandidaten. Van Eupen: 'Er gebeurt al heel veel om maar zoveel mogelijk jongeren naar de stembus te krijgen. Daar willen wij, met onder andere een promotieteam, op aansluiten.'

dingen willen veranderen

Voor iemand als Arnout Hoekstra is deze stemoproep niet nodig. De jonge SP-lijsttrekker in Vlaardingen studeert aan de lerarenopleiding van de HR en is al vanaf zijn zestiende actief voor zijn partij. Sinds die tijd bezoekt hij ook gemeenteraadsvergaderingen waar hij vanwege zijn leeftijd opviel, vertelt hij. 'In de gemeenteraad vroegen ze in het begin of ik voor school een werkstuk moest maken.' Hoekstra besloot politiek actief te worden omdat hij dingen wilde veranderen. 'Rond de periode Fortuyn had ik andere oplossingen maar zag ik wel dezelfde problemen', aldus de student die de politiek ook ziet als een hobby, een bezigheid die niet ten koste van zijn studie gaat. De SP'er: 'Ik heb natuurlijk geen bijbaantjes. Daarnaast wil ik gewoon

heel graag leraar Engels worden. Maar mocht ik nodig zijn in bijvoorbeeld de Tweede Kamer dan zal ik mijn verantwoordelijkheid nemen.' Bij Hoekstra's partij werft men jongeren op een heel andere manier dan bij de SGP en ChristenUnie. Zoals via een kraakactie als pleidooi voor betaalbare jongerenhuisvesting, flyeren bij uitgaansgelegenheden en een actie om bandjes aan een oefenruimte te helpen. Hoekstra: 'Als zo iets echt lukt, zien de jongeren dat ze iets aan ons hebben. Voor de gemeenteraadsverkiezingen hebben we dan ook een vrij jonge kandidatenlijst.'

Donderdag 2 maart vindt, tussen 12.00-14.00, een debat plaats tussen de lijsttrekkers van Rotterdamse politieke partijen die aan de kiezers willen laten zien en horen wat er bij de gemeenteraadsverkiezingen van 7 maart te kiezen valt. Locatie: Hogeschool Rotterdam, kantine Museumpark 40, Meer info: redactie *Profielen*, 241 45 75

HOEVEEL? HOE JONG?

- Van de jongerenorganisaties van politieke partijen heeft SGP-jongeren met een aantal van ruim twaalfduizend veruit de grootste aanhang. De andere jongerenorganisaties moeten het doen met tussen de duizend en tweeduizend leden.
- Om zitting te kunnen nemen in de gemeenteraad moet je minimaal achttien jaar oud zijn. Deze minimumleeftijd is de laatste decennia steeds lager geworden. In 1963 werd het verlaagd van dertig naar 25 jaar, in 1971 mocht je vanaf je 21-ste de actieve politiek in en sinds 1983 geldt het huidige minimum.
- Voor een plek op een kandidatenlijst moet je minimaal veertien jaar zijn, ofwel in de komende vier jaar (de zittingsperiode van de gemeenteraad) achttien jaar worden.
- Waar niet-Nederlanders niet voor de Tweede Kamer kunnen worden verkozen, komen ze – onder bepaalde voorwaarden – wel in aanmerking voor een plek in de gemeenteraad. Kom je uit een EU-land dan mag dat sowieso, kom je uit een land buiten de EU dan moet je minimaal vijf jaar legaal in Nederland wonen. Deze regels gelden eveneens voor het stemmen.

De *Safer Sex Guerrilla* is een roadshow van De Nieuwe Amateur. Deze organisatie richt zich op Delftse amateurkunstenaars en hun publiek. Via dans, rap en zang maken de jonge spelers duidelijk waarom veilig vrijen belangrijk is. Cmv-stagiaire Iris van Kuijeren vervulde de taak van productieassistent. Linda Ammerlaan (oud-cmv'er) was haar begeleider.

foto: Ronald van den Heerik

‘Vertrouwen winnen van jongeren, dat leer je in de praktijk’

Iris: ‘Ik had eerst iets van: goh, dat leer je niet in de schoolbanken. Zo heb ik het tentamen financieel management wel gehaald maar toen ik hier zelf een factuur moest maken, was ik totaal vergeten hoe dat moest. Op school leer je ook niet hoe je het vertrouwen van jongeren kunt winnen. Dat moet je in de praktijk ondervinden. In de groep zitten acht spelers van zestien tot 27 jaar, ik ben jonger dan de meeste van hen. Ik kan niet zomaar gek gaan doen. Maar de groep is heel close en gezellig, het is echt een groep. En het vertrouwen komt dus vanzelf. Ik heb ook gemerkt dat je gelijk positieve feedback krijgt als je iets over jezelf vertelt, bijvoorbeeld dat je de dag ervoor een rotdag had.’

Linda: ‘Stagiaires leren het meest door gewoon zo’n productie te draaien. We vinden het belangrijk dat ze een eigen project hebben, zelf iets runnen of opzetten.’
Iris: ‘Ik ben ook bij de optredens. Dat Linda er dan ook is, vind ik wel prettig want ik zou het nog niet alleen durven. Ik heb ook niet overal verstand van. Bijvoorbeeld hoe het licht moet zijn en waar het podium moet staan. Wel kom ik erachter dat ik productie erg leuk vind, ik ben wel een regeldoos.’
Linda: ‘Wat ik bij bijna alle stagiaires merk, is dat ze het ingewikkeld vinden om alle facetten van een productieproces te bewaken. Je moet rekening houden met het begin van een proces maar je moet ook de stappen erna in de gaten houden. Bij cmv zouden ze aandacht moeten besteden aan wat productie inhoudt. Bijvoorbeeld dat er bepaalde voorbereidingen nodig zijn. Ook vinden stagiaires het moeilijk om te bellen. Dan

moeten ze drie keer bellen omdat ze van tevoren niet goed hebben bedacht wat ze willen weten.’
Iris: ‘Het valt me inderdaad op dat er veel bij komt kijken. Af en toe heb ik het idee dat ik het overzicht verlies. Ik vind het wel erg leuk. Vooral als ik repetities voorbereid en later zie dat de spelers enthousiast zijn. Zo hebben we de laatste tijd, en misschien komt dat door mij, meer workshops aangeboden. Pas konden er drie mensen niet repeteren en toen heb ik voorgesteld om eens naar kleding te kijken. Bijvoorbeeld naar de kledingstijl van iemand die een onschuldig meisje speelt dat nog maagd is. De dag ervoor heb ik papier, stiften en stofjes gekocht. Ik heb op die manier gezorgd dat de mensen op zo’n avond bezig zijn.’

Linda: ‘Het was een groot succes. Het bijzondere was dat ze elkaars rol hebben bepaald. De stoere man ging nadenken over de houding van het maagdelijke meisje. Je zag dat er bij de spelers kwartjes vielen. Na zo’n stylingavond is het belangrijk dat je bepaalt hoe je dat later inzet. Bij Iris zit dat er nu wel goed in, ze bespreekt het bij de volgende repetities.’

JvN

Meer informatie:
www.denieuweamateur.nl

Tot 2001: Hogere Zeevaartschool
Nu: werktuigkundige en schrijfster

FLEUR VAN DER LAAN

Fleur van der Laan (30) is één van de weinige vrouwen die de opleiding tot maritiem officier aan de Hogere Zeevaartschool volgde. Inmiddels is ze als enige van de vrouwen van haar studiejaar nog werkzaam aan boord. De mannenwereld en reizen die zij maakte, waren een inspiratiebron voor *Rus*, haar onlangs verschenen novelle.

Toen Fleur van der Laan studeerde, bestond de opleiding tot maritiem officier uit drie jaar theorie en twee keer een half jaar stage. Haar eerste echte kennismaking met de maritieme wereld was dan ook tijdens de eerste stageperiode. ‘Dat was een hel’, blikt Van der Laan terug. ‘Ik werd niet geaccepteerd door de bemanning. Telkens werd ik met mijn neus op het feit gedrukt dat ik vrouw ben en dat moest ik voelen ook. Omdat ik hbo’er ben dachten ze bovendien dat ik te theoretisch zou zijn. Op zich was

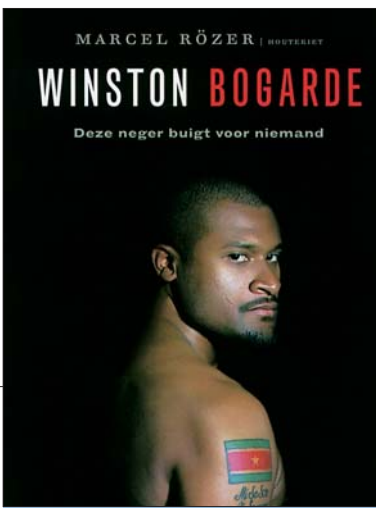
dit allemaal wel te verteren, maar omdat ik nergens aan mocht komen, leerde ik niks en dat was voor mij reden om op te stappen. Aan boord moet er geen onderscheid zijn tussen mannen en vrouwen, we zijn er immers allemaal om te werken.’ Die ervaring belette Van der Laan niet om haar opleiding af te ronden. Direct na haar afstuderen kwam ze in dienst van een rederij en inmiddels houdt ze zich als werktuigkundige bezig met het onderhoud van de machines en technische zaken aan boord van zeeschepen.

Naast het varen heeft Van der Laan – tijdens het reizen – ook een passie ontwikkeld voor de Russische taal en cultuur. Uit deze passie is onlangs de novelle *Rus* ontstaan. *Rus* gaat over Roos (let op pseudoniem) die werkzaam is op een containerschip en vertelt over haar belevenissen aan boord. Gedurende deze reis ontwikkelt zich een bijzondere relatie tussen Roos en de ondoorgrondelijke Russische Boris. Van der Laan is dus niet het type dat stilzit. Ze besteedt haar vrije tijd aan de Russische taal om eventueel tolk te worden en boeken te vertalen. ‘Zeker in het geval dat ik kinderen zou krijgen. De tijd is aan het dringen en dit type werk is niet echt geschikt in combinatie met kinderen’, aldus Van der Laan. ‘Maar een nieuw boek zit er ook wel in.’ Terugkijkend op haar ervaringen had ze de volgorde liever omgegooid. Eerst een universitaire

studie Russisch, dan de scheepvaart in. ‘Studeren aan een universiteit is de perfecte manier om in contact met anderen te komen en zodoende de taal te leren, op een schip gaat dat niet zo snel. Nu ben ik ouder en gaat het leren van een taal sowieso minder makkelijk. Bovendien denk ik dat er geen enkele universiteit is die een schema van drie maanden studeren, drie maanden varen accepteert. Ik ga maar in Rusland wonen, denk ik, dan heb je al die scholen niet nodig.’

RH

Tip: Alle mogelijkheden die zich voordoen, moet je aangrijpen

Bogarde bevestigt alle vooroordelen ****

Voetballers die na, of soms zelfs tijdens, hun carrière de hypocrisie van het voetbalwereldje van zich afschrijven, of beter gezegd van zich af laten schrijven; het is tegenwoordig schering en inslag. Het resultaat is vaak een boek vol anekdotes en triomfbeschrijvingen en vooral het in het veld verboden natrapwerk staat garant voor leesplezier. Wanneer Winston Bogarde, in een ver verleden een beresterke mandekker, zijn verhaal gaat doen, is het afwachten wat de goudsmid van weleer te vertellen heeft. Hoever wil het komen dat een man met zoveel zelfrespect eindigde als duurste wisselpeler ter wereld bij Chelsea, dag in dag uit louter trainend en zijn poen opstrijkend, aanbiedingen van andere clubs naast zich neerlegend? Niet zo heel erg ver, luidt de conclusie na het lezen van *Deze neger buigt voor niemand*, geschreven door freelance journalist Marcel Rözer. Hoe gemakkelijk de vele conflicten ook zijn, de lezer blijft zitten met gevoelens van medelijden en vooral ergernis. Een carrière die heeft geleid langs de clubs SVV, Sparta, Ajax, Milan, Barcelona en Chelsea kent (naar eigen zeggen) als hoogtepunten de wedstrijden waarin het merendeel van het elftal uit donkere jongens bestond. Het zijn geen incidentele conflicten die de revue passeren, het gehele leven van Bogarde is één groot conflict. Advocaat, Van Gaal, Capello, Ranieri, Figo, De Boertjes, Fred Grim, iedereen komt aan de beurt. Feitelijk is de hele (blanke) buitenwereld schuldig aan de mislukte carrière van Winston Bogarde. En op de prangende vraag waarom hij zijn contract bij Chelsea tot de laatste seconde heeft uitgediend, luidt het antwoord: 'Ik heb recht op dat geld.' Bogarde zal mede door dit boek de geschiedenis ingaan als verongelijkte geldwolf met discriminerende trekjes. Zijn manische argwaan jegens blanken wordt nog eens geïllustreerd aan het eind van het boek, wanneer het selectiebeleid van Marco van Basten ter sprake komt: 'Vreemd dat al die donkere jongens eruit zijn. Dat is geen toeval.'

RF

Google aangepast: fijn! ****
Google is dé zoeksite voor een groot deel van de surfers. Met de persoonlijke zoekpagina zal Google deze koppositie nog wel weten vast te houden. Veel surfers hebben ondertussen een gmail-account, met twee gieg opslagruimte voor alle mails. Een ander, nog wat onbekender, Google pluspunt is de persoonlijke startpagina. Elke webgebruiker kan overal zijn eigen, gepersonaliseerde, startpagina oproepen via Google. Thuis,

op de hogeschool, bij studiegenoten of op vakantie in Thailand: Elke surfer kan in een oogopslag de uitslagen van zijn cluppie lezen, zijn eigen bookmarks gebruiken of de laatst ontvangen mails lezen. Het doe-het-zelven begint op de 'gewone' Google-beginpagina. Rechtsboven vind je de link 'aangepaste startpagina'. Na een klik op die link verschijnt een pagina waar het vertrouwde zoekvenster staat, plus wat krantenkoppen en een weerbericht van Amsterdam. Dit kan allemaal worden aangepast aan de eigen smaak. Een andere onlinekrant is zo ingevoegd, net zoals het weerbericht van de eigen stad. De eigen instellingen opslaan en inloggen kan gewoon met een gmail-of Google-account. Een andere handige functie is dat de aangepaste Google ieders favoriete bladwijzers kan opslaan. Nooit meer zoeken naar die link of site met handige taaltips – die staat nu op de eigen Google startpagina. Bevalt de in-deling van de Google aangepaste startpagina niet, dan kunnen de verschillende onderdelen zo naar een andere plek worden geslept. Gmail ontbreekt ook niet: de koppen van de laatst binnengekomen mails worden desgewenst getoond op de site. Nu nog een messenger- en een agendafunctie en Google maakt alle andere software overbodig. Het enige nadeel – en hierdoor krijgt de site niet het maximale aantal sterren – is dat de aangepaste startpagina een stuk trager op het beeldscherm verschijnt dan de reguliere.

www.google.nl (aangepast)

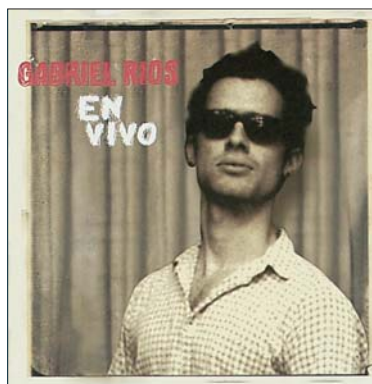
MLT

Swingen! ****

Het New Yorkse Salsoul label heeft dit jaar dertig kaarsjes op de verjaardagstaart staan en dat is een feestje waard. De ontstaans-geschiedenis van het platenlabel is bijna klassiek te noemen: Toen de Cayre-broertjes begin jaren zeventig het idee opvatten om een baanbrekende mix van salsa en soul te bedenken, hadden maar weinig gevestigde platenmaatschappijen belangstelling. Er bleek echter wel degelijk animo te zijn voor de swingende muziek van hun Salsoul Orchestra, reden genoeg om dan maar zelf singles te laten drukken. Het label Salsoul was geboren en heeft tot op de dag van vandaag een grote stempel gedrukt op met name uit New York afkomstige dansmuziek. Het opstarten van Salsoul viel samen met de opkomst van discotheken, dansclubs die vaak gevestigd waren in kelders van gebouwen. Tot diep in de nacht kon gedanst worden op een mix van soul en diverse andere stijlen, waaronder salsa. Stukje bij beetje won de disco aan terrein en kon ook Salsoul, meelifdend op dit succes, uitgroeien tot een miljoenenbedrijf. Vanwege het dertigjarige bestaan van het label werd aan dertig toonaangevende dj's van de afgelopen dertig jaar gevraagd om hun favoriete Salsoultrack te noemen. Het resultaat is een indrukwekkende collectie tracks die zeker in de jaren zeventig en tachtig tot volle dansvloeren leidden en waar later, via samples, door veel artiesten nog dankbaar van werd gebruikgemaakt. Naast het reeds genoemde Salsoul Orchestra kun je op deze dubbel-cd ook tracks vinden van discokoningin Loleatta Holloway, Supremes-wannabes First Choice en de latere jazz-giganten Inner Life. Waren alle verjaardagsfeestjes maar zo leuk!

MS

Prettig tussendoortje ****

Om een product te verkopen, is het haast een verplichting om een goed in het gehoor liggend deuntje onder een reclamefilmpje te plaatsen. Levi's heeft in de jaren tachtig een belangrijke trend gezet door spijkerbroeken te combineren met welbekende liedjes uit de jaren vijftig en zestig. Het mes sneed aan twee kanten: Er werden meer jeans verkocht dan ooit en vergeten artiesten als Nina Simone, Sam Cooke en The Clash scoorden megahits. Omdat ook sinaasappelsap aan de man moet worden gebracht, zocht Appelsientje naar een lekker liedje. Het sapmerk greep echter terug op minder betreden paden en plaatste *Broad daylight* van de in België woonachtige Puerto Ricaanse Gabriel Rios onder de commercials. Een gouden combinatie want het liedje heeft een landerige, zonnige sfeer wat goed past bij het drinken van een sapje in de uitbundige zon. Het nummer is afkomstig van het reeds in 2004 verschenen album *Ghostboy*, waarop een vrolijke mix van Latijns-Amerikaanse muziek en westerse pop te vinden is. Rios heeft sinds die tijd een steeds groeiende groep fans gekregen, ook omdat *Broad Daylight* te horen was in de film *0605* van Theo van Gogh. Vorig jaar was Rios dan ook op bijna elk zomerfestival in de Benelux te zien. Zijn nieuwste album *En Vivo* is een weergave van een semi-akoestisch concert dat Rios met zijn band gaf in het Gemeentelijk Ontmoetingscentrum in Gent, een klein theater met een capaciteit van ruim vierhonderd man. Hierdoor ontstaat een geborgen sfeer wat niet alle nummers (die het vooral moeten hebben van de uitbundigheid) ten goede komt, maar het is wel een prettig tussendoortje naar een nieuw album.

MS

Journaal-dvd te hoog gegrepen****

Het is nog steeds het best bekeken televisie-programma in Nederland en eigenlijk is daarin de afgelopen vijftig jaar weinig veranderd. Begin deze maand zag het *NOS Journaal* Abraham en dat was voor de publieke omroep het teken om groot uit te pakken. Niet alleen werd op 5 januari uitgebreid stilgestaan bij de verschillende presentatoren (onder andere recordhouder Harmen Siezen werd geëerd), maar ook wat de betekenis van het journaal voor de gemiddelde Nederlander is. Waar kranten en tijdschriften zich in steeds minder lezers mogen verheugen, bezet het *NOS Journaal* ondanks de toegenomen concurrentie nog immer de eerste plaats. Het is natuurlijk erg moeilijk om vijftig jaar nieuws samen te vatten in ruim drie uur. Op de twee dvd's met respectievelijk het nieuws uit Nederland en het buitenland zijn voor elke categorie de vijftig belangrijkste nieuwsfeiten op een rij gezet. Presentatoren Sacha de Boer en Philip Freriks leiden de kijker langs nieuws dat de Nederlanders aan de buis gekluisterd hield. Op de keuze van onderwerpen is best wat af te dingen. Zo staat de buitenland-dvd wel erg in het teken van 'westers nieuws'. Als er al aandacht wordt besteed aan de derde wereld, dan gaat het vaak over oorlogen en andere gewapende conflicten. Een cynicus zal stellen dat dit soort nieuws het meest op het netvlies blijft branden, maar dan wordt wel voorbijgegaan aan belangrijke ontwikkelingen op wetenschappelijk en technologisch gebied. Op de Nederlandse dvd is er gelukkig wel wat meer aandacht voor luchtig nieuws als koninklijke huwelijken en behaalde voetbal-successen. Toch blijkt ook uit deze dvd: Voor wie het heden wil begrijpen, mag het verleden geen geheim zijn. Met behulp van het journaal kan het heden in elk geval in een duidelijker kader worden geplaatst, maar vijftig jaar geschiedenis samenvatten in drie uur is toch wat te hoog gegrepen.

MS

Assepoester in geisha-land ****

In *Memoires of a geisha* krijgen we de geishawereld te zien als belichaming van het traditionele, mysterieuze Japan. Een geisha is een artiest die mannen vermaakt met haar schoonheid en talent als danseres, muzikant en comédienne. Maar achter de kimono en het witte masker gaan allerlei emoties schuil die niet geuit mogen worden. Het leven van een geisha is eenzaam, verliefd worden is onmogelijk. De film *Memoires of a geisha*, gebaseerd op de bestsellerroman van Arthur Golden, vertelt het verhaal van de jonge Sayuri die door haar vader van het Japanse platteland meegesleurd wordt naar de grote stad. Haar leven zal drastisch veranderen wanneer zij als bediende in een geishahuis komt te werken. Ondanks dat Sayuri's leven tot een ware hel wordt gemaakt door haar rivaal Hatsumomo, groeit Sayuri uit tot de mooiste en beste geisha van de stad. Met haar talent weet ze de harten van alle mannen te stelen, echter niet die van haar grote liefde. *Memoires of a geisha* is een lovestory à la Assepoester. Assepoester dweilt, schrobt en wordt in de haren gevlogen door haar stiefzusters, zo ook Sayuri. Nadat ze als klein meisje de prins op het witte paard heeft ontmoet, is ze vastberaden haar droom achterna te gaan. Maar waarom? Hij ziet haar na hun eerste ontmoeting helemaal niet meer staan. Deze vraag wordt na veel spanning en sensatie aan het eind – helaas – heel flauw, maar volgens Japanse traditie beantwoord. Om deze film te maken zijn er topregisseurs uit de kast getrokken zoals Steven Spielberg en Rob Marshall van de film *Chicago*. Het verhaal is meeslepend en een lust voor het oog door de kleurrijke Japanse elementen. De emotie van de acteurs is voelbaar en raakt je tot het eind. Zonde van het te zoete suikerlaagje als afsluiter.

RH

recensies

Graffiti:

NIET TE STOPPEN

	Graffiti Slang
Bomben	graffiti spuiten
Tag	handtekening van de schrijver
Piece	groot, meerkleurig graffiti-werkstuk
Writer	graffitischrijver
Skills	vaardigheden
Wall of fame	legale graffiti-plek waar writers hun skills laten zien
Crossen	over andermans piece of tag heenspuiten

In alle grote steden ter wereld duikt het op. Volgens de een is het een plaag, volgens de ander een culturele uiting. Maar hoe dan ook, graffiti is voor een groot deel bepalend voor het aangezicht van een stad. Een avondje 'spuiten' in Rotterdam kan je duur komen te staan of eeuwige roem bezorgen.

Graffitispuiters gaan vrijwel altijd 's nachts te werk en laten bijna geen oppervlak onbenut. Wie in de tram, op de fiets of gewoon lopend zijn aandacht eens vestigt op alle tags en pieces in de stad, zal merken dat graffiti overal te vinden is. De kleinste stukjes blinde muur, bovenop de af-dakjes, op de verkeersborden, alsof het er altijd al gestaan heeft. De stad is het decor van de

writers waarbinnen ze zich vrij bewegen en hun creativiteit botvieren. Sommige pieces maken het tot permanente versieringen in het stadsbeeld.

harde hand

De gemeente Rotterdam vindt echter dat graffiti gevoelens van onveiligheid versterkt en verloedering in de hand werkt. Daarom bepleit ze een keiharde

aanpak van deze vorm van vandalisme. In wijken als Chinatown zijn de sporen van deze strijd duidelijk te zien. Of beter gezegd: niet te zien. Het valt niet heel erg op, maar wie goed om zich heen kijkt, zal er vlot genoeg achterkomen dat er iets niet klopt aan het straatbeeld. Het is hier te rustig. Rolluiken, bushokjes, blinde muren, allemaal hebben ze één ding gemeen: de schone vlekken op deze anders zo verweerde plekken. Waar 's avonds de spuitbussen hun boodschap duidelijk maken, staat de volgende dag al een zandstraler de boodschap van de gemeente te verkondigen: Geen vandalisme en verloedering in deze buurt! Het lijkt echter dweilen met de kraan open. 'Voor een groot deel van de writers is het een soort oorlogje spelen', aldus Jim, die al vier jaar graffiti spuit en liever anoniem blijft. 'Terwijl je je skills en naamsbekendheid aan je eigen scene showt, speel je ook een soort 'pak me dan, als je kan' met de politie. Het heeft een vrij hoog kwajongensgehalte.'

Voor de echte roem hoeven de graffitischrijvers het ook niet te doen. Hun status zal, ongeacht hun kwaliteiten of stijl, beperkt blijven tot het wereldje van graffitiliefhebbers. 'Je zal niet snel met je naam en smoel op MTV komen, maar dan vraag je er ook om gepakt te worden', aldus writer Jim.

Soms kunst, soms klad

Daarnaast kun je er moeilijk omheen dat graffiti tegenwoordig tot de beeldtaal van jongeren is geworden. Je ziet het in reclames, videoclippen en op kleding regelmatig voorbij komen. Ook de Rotterdamse Jongeren Raad (RJR) ziet graffiti als meer dan alleen vandalisme. Onlangs hebben ze een adviesnota aangeboden aan VVD-wethouder Stefan Hulman van Kunstzaken, waarin ze de nodige nuances in het representatieve gemeentebestuur voorstellen. Graffiti is soms kunst en soms klad, stelt de RJR, en kan dus onmogelijk helemaal verboden of helemaal legaal worden. Casper Geurtz, een van de samenstellers van de nota, benadrukt het culturele aspect van graffiti

Tips voor beginners

- Oefen eerst wat op papier
- Koop goede spuitbussen (Belton, Montana, Sparvar), niet van de doe-het-zelfzaak
- Trek handschoenen aan
- Spuit niet over andermans graffiti heen
- In geval van politie: dump het bewijs en ren voor je leven!
- Maak er wat moois van...

als onderdeel van de hiphop-cultuur en pleit daarom ook voor de komst van één of meerdere legale walls of fame, zodat jongeren zich creatief en cultureel kunnen uiten op een legale manier en zonder overlast te veroorzaken. Het advies is positief ontvangen door de wethouder en waarschijnlijk komt er in de nabije toekomst een aantal voorzieningen waar gebombed mag worden.

80 euro per m2

Nu zijn er voor de beginners niet veel legale plekken om eens wat te oefenen. Op die paar plekken in Rotterdam waar je wel gewoon je gang mag gaan, zoals op het Stationsplein en achter de Laurenskerk, zul je als nieuwkomer niet zo snel verwelkomd worden. Je loopt dan dikke kans dat je 'mooie' piece gecroost gaat worden. Mocht je toch de onbedwingbare neiging hebben om 's nachts de straten onveilig te maken, weet dan dat je zelf opdraait voor de schoonmaakkosten als je gepakt wordt. Deze kunnen oplopen tot zo'n tachtig euro per vierkante meter. Verder kan je, door middel van het Graffiti Registratie Systeem van de politie, ook aansprakelijk worden gesteld voor eerdere pieces waarbij je niet gepakt bent. Maar zolang de politie je niet op heterdaad betrapt, maak je een goede kans om ermee weg te komen.

RJ

Nassûh!

Profielen eet bij snackbars, loempiatenten, boterhamexpressen en aanverwanten rond de locaties van de HR. Deze keer: het restaurant van de Erasmus Universiteit.

Waar	restaurant complex L Woudestein
Specialiteit	luxemenu (elke dag anders)
Prijzen	standaardmenu € 3,58 luxemenu € 4,85 frisdranken vanaf € 1,20
Open	ma t/m do 9:45 tot 19:00 uur vr 9:45 tot 16:00 uur
Kwaliteit	boven verwachting

Op een donkere, regenachtige dinsdagmiddag probeer ik me een weg te banen door het gigantische gebouwencomplex van de Erasmus Universiteit. Ik heb geen tijd om te koken dus ik besluit naar de mensa te gaan. Het staat immers bekend als dé plek waar je snel en goedkoop kan eten. Eenmaal aangekomen verdwijnen al mijn vooroordelen (vieze tafels, oude broodjes, te gaargekookt eten en chagrijnige medewerkers) over universiteitskantines: De mensa van Erasmus is een fris ogende, ruim opgezette kantine waar veel studenten achter hun laptop zitten met een bordje eten of gezellig in groepjes aan het kletsen zijn onder het genot van een snelle hap. Het valt me op dat er in het restaurant een enorme keus is aan lunchgerechten, warme maaltijden, drankjes én toetjes. Vandaag is het standaardmenu nasi of bami met kroepoek, atjar (rauwkost op zuur) en een

stokje saté met pindasaus. Naast dit populaire gerecht – dat ik veelvuldig voorbij zie gaan – is er ook een luxemenu. De specialiteit van vandaag is een rundertartaartje met pepersaus, pommes gaufrette (gefrituurde aardappelruitjes) en keizermix (rauwkost met een dure naam). Aangezien ik erg houd van de Indonesische keuken, kies ik voor de nasi met kipsaté. Het gerecht ziet er heerlijk uit en smaakt ook zo. Door de rijst zitten stukjes vlees, ei en groenten, zoals het hoort. De kroepoek hadden ze van mij weg mogen laten want die is veel te vet en smaakt ook zo. De kipsaté is verder prima. Bij de kassa reken ik voor deze maaltijd inclusief spa blauw € 4,68. Niet bepaald duur. Voor dit bedrag kan ik, als student, dit soort eenpersoonsgerechten niet in elkaar flansen. De mensa is voor een student zonder kookambitie dus zwaar oké!

RH